

ЖИВОТЪТ НА ДАВИД ТОМ 1

МОЛЯ, ОБЪРНЕТЕ ВНИМАНИЕ!

Нагледните пособия към тези поредици могат да бъдат поръчани от повечето офиси на СЕД и в електронните книжарници. За списък на офисите на СЕД и на електронните книжарници, моля, посетете www.teachkids.eu/bg и натиснете „Контакти“.

Copyright © 1972, 1987 Child Evangelism Fellowship® Inc.

Превод © 1994 Издателство СЕД

Всички права запазени по целия свят. (Използвано с разрешение.)

Съдържанието може да бъде използвано единствено за лични, нестопански и нетърговски цели. Посетете www.teachkids.eu/bg за повече подробности.

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение		3
Урок 1	Израил избира цар	5
Урок 2	Непослушанието на Саул	11
Урок 3	Бог избира цар	16
Урок 4	Давид и Голиат	21
Урок 5	Приятел и враг	27
Урок 6	Давид пожалва врага си	33

Original Title „Life of David 1“
Автор: Кетрин Хършей
Адаптирано за Европа

Въведение

Историята на живота на Давид е изпълнена с драматизъм, действие и неизвестност. Един или два от уроците може би ще бъдат познати за някои деца, но другите ще бъдат по-малко известни. Проследявайки давидовия живот, ние ще видим неговите слабости, както и победи. Ще ни бъде напомняне, че Давид бе човек също като нас. Чрез това всички ние ще научим за вярата на Давид в БОГА. Нашата молитва е тези уроци да принесат слава на БОГА; да Му бъде угодно да ги използва за довеждането на много деца до познание на Господа, като техен пастир; и да бъдат както Давид, деца по Божието сърце. (1 Царе 13:14).

Преподаване и приложение на основната истина във всеки урок

Не се задоволявайте само да преподавате библейски истории на децата. Преподавайте старателно истината, съдържаща се във всеки урок и я прилагайте внимателно към детския живот. Осигурили сме кратки означения към всеки урок, за да Ви покажем къде да предадете и приложите истината.

ОИ – означава преподайте основната истина;

ОИС – показва мястото, където тази истина се прилага към живота на спасеното дете.

ОИН – показва мястото, където истината се прилага към живота на неспасеното дете.

Молим Ви да се чувствате свободни да пригледите тези приложения към вашата собствена ситуация. Например приложението може да използва игра за момчета, докато вие имате засега само момичета. Възможно е даденото приложение да бъде по-подходящо за по-големи деца, докато всички от вашата група са много малки. Направете промените, които чувствате за необходими.

Предавайте на неспасените деца вестта за спасението

Много деца знаят малко или нищо за това, което Библията учи за спасението. Обучението ви на постоянна група (също както и на клуб на Добрата вест) трябва да бъде задълбочено. Вие не можете да преподавате щателно много истини във един урок. За това като преподавате тези уроци седмица след седмица трябва внимателно да преподавате от тези части на истината, от които децата могат да разберат как да бъдат спасени. Запомнете – невъзможно е всички тези неща да се преподадат в един урок.

Бог

Учете децата за Бог, за Неговите атрибути и Неговите дела. Учете ги, че Той е Бог на святостта, правдата, справедливостта, силата и любовта и че Той се интересува от всяко едно дете поотделно.

Господ Исус Христос

Учете децата за личността и делото на Господ Исус Христос, за Неговата божественост, човешката Му страна, за Неговото вечно съществуване, за Неговото рождение чрез девица. Учете ги за съвършения Му живот, изкупителната смърт, телесното Му възкресение, Неговото възнесение, застъпничеството Му и Неговото второ идване.

Грях

Учете децата, че те по природа и на дело са грешници и непокорни на Святия Бог; че наказанието за греха е пълно и вечно отделяне от Бога.

Пътят на спасението

Учете децата, че те могат да бъдат спасени само заради завършеното дело на ИСУС ХРИСТОС на кръста, че те трябва да се покаят за греховете си и да приемат ХРИСТОС с вяра. Учете ги, че тяхното новородение ще доведе до един живот на послушание на Божието Слово.

Обучавайте спасените деца, за да растат духовно

Децата християни трябва да бъдат учени как да живеят за Исус Христос. Те трябва да бъдат доведени до едно по-дълбоко разбиране на големите истини на Божието Слово. Напътствайте ги внимателно в тези истини и им показвайте как те на практика могат да ги живеят във всекидневния си живот. „Всичкото Писание е Боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата, за да бъде Божият човек усъвършенствуван, съвършено приготвен за всяко добро дело“ (2 Тимотей 3:16-17).

Бъдете винаги готови за съвет

Като резултат на вашето преподаване у някои деца възникват въпроси относно това как да се спасят или въпроси относно християнския живот. Позволете им да разберат, че Вие желаете да им помогнете. Това се прави най-добре в началото на програмата, отделно от библейския урок.

Ако направите това по време на библейския урок е много важно тази инструкция и Божията покана за идване при Христос да бъдат две отделни неща. По този начин вие ще избегнете всяко объркване в детския ум относно идването при вас за съвет и идването при Христос за спасение. Никога не създавайте у детето впечатлението, че то трябва да разговаря с някого, за да се спаси или, че ако разговаря с вас, то е спасено. Никога не подлагайте детето на натиск и не използвайте емоциите му. Просто му кажете, че независимо какъв е въпроса му, може да го сподели с вас, без значение дали е спасено или не. После се уверете, че не сте много заети или много припярни. На края на този учебник ще намерите сбор от стъпки за съветване на детето, което иска да дойде при Христос.

Упражнявайте се в поставянето на флаanelографните фигури

Упражнявайте се в използването на нагледните пособия и смяната на сцените преди да започнете да преподавате. Запознайте се изцяло с всички фигури и разберете кога трябва да ги употребите в урока. Сценичните фонове могат да се набавят, за да бъдат използвани при тези уроци. Ние даваме предложения преди всяка сцена, но те в никакъв случай не са основни. Цялото ви преподаване може да се проведе на един обикновен флаanel.

Първи урок

Израил избира цар

Текст от Библията: 1 Царе 8-10

Основна истина: Божиите пътища са по-добри от човешките.

Приложения:

Неспасени: Обърни се от своя грешен път към Божия път.

Спасени: Ти винаги трябва да живееш по начина, по който Бог изисква от теб.

Начало: Искали ли сте някога да вървите по свой собствен път?

План на урока:

- Народът иска цар – **ОИ 1**
- Молитвата на Самуил
- Цената за придобиването на цар
- Народът все още желае цар – **ОИН 2**
- Бог казва на Самуил: „Утре“
- Саул търси ослиците
- Саул среща Самуил – **ОИС 3**
- Саул е помазан

Кулминация: Саул е избран – но къде е той?

Заключение: Саул е провъзгласен за цар – **ОИС 4, ОИН 5**

Стих за запаметяване:

Предлагаме в „Животът на Давид“, том 1, да преподадете на децата Псалом 23. Този псалом е привлекателно нагледен и е в наличност в офиса на СЕД. С първия урок прочетете от Библията целия 23-ти Псалом, но не започвайте да преподавате първия стих до следващата седмица.

Обяснете, че тези стихове са били написани от Давид, когато е бил пастир. Той нарича Господ свой пастир, а за себе си казва, че е един от Господните овце. Всички, които принадлежат на Бога могат да кажат като Давид: „Господ е пастир мой“ (Псалом 23:1).

Бълете готови за съвет: Когато кажете на децата, че Давид е бил един от Господните овце, можете да ги попитате дали познават Господ и дали Му принадлежат. В същото време можете да кажете нещо подобно:

– Може би ти не познаваш Господ като твой пастир. Може би Бог говори на твоето сърце и ти искаш да бъдеш спасен, но имаш въпроси. Слушай внимателно урока днес. Ако на края на урока ти още не си сигурен как да се спасиш от твоя грях, аз съм тук и винаги мога да ти помогна. Моля те, ела и седни на един от тези столове отпред, когато останалите си тръгнат за в къщи. Ако те видя, че седиш там, аз ще дойда лично да ти обясня как да бъдеш спасен.

Нагледни пособия: Използвайте картините от картографа или обикновен зелен фланелен плат за фон или сцени на открито и закрито, като поставяте фигурите, както е предложено в текста.

Полезно е да имате основната истина, написана на табло или лист картон. Напишете на цветен картон „Божите пътища са по-добри от човешките“. (*Използвайте обикновени букви, така че и най-малките да ги четат лесно*). На гърба на картона залепете късчета от мъхестата хартия, останали при изрязването на фланелографните фигури.

Когато за първи път преподавате основната истина в урока (*виж ОИ 1*), в горната част на фланелната дъска поставете таблото, на което е написана тя. Оставете го върху дъската и посочвайте към него всеки път, когато по време на урока преподавате истината.

УРОК

Пожелавали ли сте някога да вървите по свой собствен път? Аз, да. Дани също. Той беше в работилницата на баща си. Обичаше да наблюдава как баща му изработва от дърво различни неща. Докато баща му беше зает с нещо, Дани взе малък трион и едно парче дърво. Той си мислеше, че може да прави същото, каквото правеше и баща му.

– Дани, спри! Ти държиш триона неправилно. Нека да ти покажа как. – извика баща му.
– Всичко е наред, татко. Знам какво да правя. – отговори
Дани. Той бързо се опита да разреже дървото. Но! О, не! Трионът се отплесна и сръза пръстчето му.
Дани поиска да среже дървото по свой собствен начин. Той трябваше да послуша баща си и да го направи по правилния начин.

Първа сцена (фон на открито) – Самуил и водачите

Много отдавна Израилският народ пожела също да избере свой собствен път. Около 450 години те бяха живяли в земята, която Бог им беше дал. Бог избра мъже, които можеха да ги водят и да им показват как Бог желае те да живеят.

Дълго време Самуил беше техния водач (*поставете Самуил - фиг.1*). Но сега той беше вече стар. Хората си мислеха, че те нямат повече нужда от свещеник, който да ги ръководи. Те мислеха, че ще бъде добре да си имат цар, който да ги управлява, също както другите народи имаха. Водачите отидоха при техния свещеник (*поставете водачите - фиг. 2*).

– Самуиле, – казаха те, – Ти вече си стар. Твоите синове не биха могли да бъдат добри водачи за нас. Дай ни цар, за да ни управлява.

Цар! Нима тези хора не знаеха, че Бог беше техния цар? Те се различаваха от всичките останали народи. Израилтяните никога не бяха имали човек като техен цар. Бог ги управляваше и им беше дал законите. Човекът можеше да бъде лош и жесток. Човекът можеше да ги кара да вършат грешни неща. Но Бог никога. Божиите пътища са по-добри от човешките. Неговите пътища са винаги добри и правилни, защото Бог е съвършен и никога не може да съгреша. Той е свят и мъдър и всичко, което прави е съвършено. Два пъти в Библията се казва: „Колкото за Бога, Неговият път е съвършен“ (2 Царе 22:31; Псалом 18:30).

Никой цар не можеше да ги ръководи, така както ги ръководеше Бог. Народът сгреша като поиска цар. Те сбъркаха, пожелавайки да бъдат като останалите народи.

Самуил беше изключително обезпокоен от греха на народа. В продължение на дълги години той беше служил вярно на Бога. Бе водил тези хора и ги бе научил да бъдат послушни на Бог, защото Божият път е винаги най-добрият. Той трябва да се е почувствал така, сякаш сега те го бяха отхвърлили като техен водач. Но Самуил не каза на никого нищо. Той се обърна в молитва само към Бога. (*Преместете фиг. 1, поставете фиг. 3*).

Втора сцена (същият фон) – Старейшините. Самуил се моли.

Сега Бог се беше разгневил на хората. Те бяха съгрешили, искайки цар (1 Царе 12:19; Осия 13:11). Те искаха да живеят по свой собствен начин, а не по Божия начин. Пожелаха да бъдат водени от цар повече, отколкото да бъдат водени от Бог. И Самуил сигурно беше изненадан от Божия отговор на неговата молитва.

Господ каза на Самуил:

– Послушай гласа на хората за всичко, що ти говорят, защото не отхвърлиха теб, но Мен отхвърлиха, за да не царувам над тях. Според всичките дела, които са вършили от деня, когато съм ги извел от Египет дори до този ден, като са Ме оставили и са служили на други богове, така правят и на теб. Сега, прочие, послушай гласа им, обаче тържествено протестирай пред тях и покажи им как ще постъпва царят, който ще царува над тях.

Трета сцена (повторение на първа сцена) – Самуил изправен и водачите (*Заменете фиг. 3 с фиг. 2*)

– Разбирате ли какво искате като казвате, че желаете цар?, – каза Самуил, стоейки пред старейшините и народа. – Знаете ли какво е да сте управлявани от цар? Той ще взема синовете ви, за да се бият в армията му. Ще взема дъщерите ви, за да му правят парфюми и да му готвят. Ще взема най-хубавите полета и лозя, за да ги дава на собствените си слуги. Ще ви обложи с тежки данъци. Дори самите вие ще станете негови слуги. Накрая ще извикате, че не искате повече цар, но Господ няма да ви послуша.

Сигурно сега народът щеше да промени мнението си. Те нямаше да пожелаят цар, нали?

– Искаме цар, – отговориха те. – Искаме да бъдем като другите народи. И нашият цар да ни съди и предвожда, да воюва в боевете ни. Искаме цар.

Какви глупави водачи! Те знаеха какво желае Бог. Те знаеха, че е по-добре да бъдат послушни на

Бога, но предпочетоха да живеят по своя собствен начин. Те нямаше да се вслушат в предупрежденията. Зашо постъпиха така? *(Позволете на децата да отговорят)*.

Защото бяха грешни. Те бяха както теб и мен. Ние всички сме родени грешници, а грешниците желаят да живеят по свой начин. Бог казва, че трябва да Го любим с цялото си сърце. Той трябва да бъде за нас по-важен от всеки друг и от всичко друго в нашия живот. Но какво да кажем за теб? Дали футболният мач или гледането на телевизия са по-важни за теб от Бога? Толкова е лесно да обичаме хубавите неща повече от Бога. Бог казва, че трябва да обичаме другите както себе си, но поради нашите грешни сърца ние любим себе си повече. Искал ли си някога да бъдеш пръв или да вземеш повече за себе си, когато има нещо вкусно за ядене? Или пък мразил ли си някого толкова, че дори да си се бил с него? Нашият начин на живот е толкова различен от начина, по който Бог желае да живеем. Ние сме точно толкова грешни и упорити, колкото Израилският народ, когато пожела цар *(заменете фиг. 1 с фиг 3)*. Когато Самуил се помоли отново Бог му каза, че народът би могъл да има цар Сигурно с натъжено сърце Самуил разпусна народа *(преместете фиг 2)*.

Скоро Бог отново говори на Самуил:

– Утре, около тоя час ще изпратя до теб човек от Вениаминовата земя (Вениамин беше името на едно от дванадесетте племена, които съставяха Израил). Него да помажеш княз над людете ми.

„Утре... човек... да го помажеш за цар?“

Самуил сигурно си задаваше много въпроси, но единственото, което можеше да направи, беше да чака *(преместете фиг. 3)*. Но Бог вече беше започнал да работи. Преди два дни, като част от Божия план, се бяха отклонили и загубили няколко ослици. Бог знаеше къде се намираха те, но има и нещо по-важно. Бог знаеше кой щеше да се опита да ги намери.

Четвърта сцена (на открито) – Саул и слугата

Ослиците принадлежах на един известен фермер на име Кис. Те не можеха да се намерят никъде в околността. И така, Кис изпрати своя син Саул и слугата му да ги търсят *(поставете Саул и слугата-фиг 4 и фиг. 5)*. Те претърсиха долините, изкачиха хълмовете. Взираха се в равнините. Но нито една от Кисовите ослици не се намери. След три дни търсене Саул бе готов да се откаже.

– Да се върнем у дома – каза той на слугата – Сега баща ми сигурно ще се притеснява повече за нас, отколкото за ослиците.

– Почакай за момент, – отговори слугата – аз помислих. Сега сме близо до град Рама, нали? Човекът, който говори за Бога живее там. Чувал съм, че бил велик човек и всичко, което казвал, се сбъдвало. Хайде да отидем и да го намерим. Може би той може да ни каже къде са ослиците.

Саул се съгласи и така те се отправиха към Рама. Изкачвайки се по хълма към града, те срещнаха няколко момичета, които отиваха на извора за вода *(поставете фиг. 6 и фиг 6а)*.

Пета сцена (на открито) – Добавете момичетата и стомните

– Тук ли е Божият човек? – попитали двамата мъже.

– Да. днес дойде. Щом влезете в града, ще го откриете – обясниха момичетата – народът чака той да благослови жертвата, преди да седнат да ядат. Така че, побързайте! *(махнете фиг. 6 и 6а)*.

Шеста сцена (на открито) – Самуил се среща с двамата мъже

Саул и слугата побързаха към града. Първият човек, когото видяха беше Самуил *(поставете Самуил - фиг. 1)*, но те не знаеха, че този е човекът, когото търсеха.

Докато Самуил наблюдаваше приближаващия се към него Саул, Бог му проговори:

– Това е човекът, за когото ти говорих. Той ще бъде цар. Веднага след това Саул дойде до Самуил.

– Можеш ли да ми кажеш къде да намеря Божия човек? – попита той.

– Аз съм човекът, когото търсиш. – каза Самуил.

—Изкачвай се пред мене на високото място, където хората чакат, за да ядеш днес с мен. А на сутринта ще ти кажа всичко, което искаш да знаеш. Между другото, не се тревожи за ослиците, които загуби преди три дни. Те са намерени. Не си ли ти човекът, когото целият Израил очаква?

Саул беше удивен. Как знаеше Божият човек за ослиците? И какво означаваша думите му „Не си ли ти човекът, когото целият Израил очаква?“ Саул нямаше никаква представа, че ще бъде цар. Той не мислеше, че е толкова важна личност. Народът искаше цар и Бог щеше да им го даде.

Чрез получаването на цар на Израилският народ щеше да се даде един урок. Бог щеше да им по-

каже, че Неговият план за тях е по-добър от техните собствени планове. За тях бе грешка, че не Го послушаха и че искаха да правят всичко по свой начин. Понякога дори момчета и момичета, които са християни и се доверяват на Господ Исус Христос, трябва да бъдат научени, че Божиите пътища са по-добри от човешките.

Ако си спасен, ти трябва да живееш по начина, който Бог желае от теб.

Румен беше християнин. Той знаеше, че Бог иска от него да бъде покорен на родителите си, учителите си и правилата в училище. Но Румен искаше да бъде в бандата. Той не казваше на другите, че е християнин. Страхуваше се, че ще му се смеят. И така, той се присъединяваше, когато бандата причиняваше неприятности на учителя. Нещата излязоха от контрол и през един почивен ден няколко момчета счупиха един прозорец в училищната столова. Румен беше там и попадна между тези, които бяха хванати. Той беше много смутен и много засрамен от себе си. Сега той знаеше, че не е трябвало изобщо да бъде в бандата, след като е станал християнин. Бог използва ситуацията, за да го научи да живее по начина, който Той желаше от него. Израилтяните също трябваше да научат този урок за себе си. И така, Бог им даде царя, когото искаха.

Седма сцена (вътрешна обстановка) – Добавете готвача

Но човекът, който щеше да стане техен цар бе озадачен от всичко, което се случваше. Той се чудеше защо се отнасят към него, като към важна личност. Когато Саул и слугата му пристигнаха на гощавката, те откриха, че около 30 души вече бяха там в очакване да започнат. Колко странно се почувства Саул, когато на него и на слугата му бяха посочени най-важните места за сядане. И не само това. На готвача беше наредено да донесе специална порция от месото за Саул (*поставете готвача - фиг. 7*). Божият човек беше заделил това парче месо специално за него още когато празненството бе само запланувано.

Саул бе озадачен повече от всякога. Всъщност той беше само син на един фермер, изпратен да търси няколко ослици. А сега тук той беше заобиколен от хора и разговаряше със Самуил – човекът, който говореше с Бога. Саул дори пребиваваше в дома на Самуил през тази нощ, преди да се отправя към дома си, на следващата сутрин.

Докато Самуил, Божият човек, вървеше със Саул и слугата му към края на града, слугата беше изпратен напред. Самуил искаше да разговаря със Саул насаме.

– Имам слово за теб от Бога – каза той.

Осма сцена (на открито) – Самуил помазва Саул

От вътрешността на дрехата си Самуил извади животински рог с маслиново масло в него (*преместете фиг. 1*). Той дойде до Саул и простирайки ръката си, изля маслото на главата му (*поставете Самуил - фиг. 8*). В онези времена да излееш масло върху главата на някой човек означаваше, че той е избран за нещо специално. Саул беше помазан, за да бъде цар.

– Господ те е помазал за цар над наследството си – каза Самуил. За да докаже, че това, което говори е истина, Самуил описа какво щеше да се случи по-късно през този ден. – Първо ще срещнеш двама човека, които ще ти кажат, че ослиците са намерени и че баща ти се тревожи за теб. След това ще срещнеш трима човека, единият от които ще носи три ярета, другият – три хляба, а третият – мях с вино. Те ще ти дадат два хляба.

Малко по-късно ти ще срещнеш група пророци, които ще свирят на различни инструменти и ще хвалят Бога. Тогава Господният Дух ще дойде върху тебе, ти ще се присъединиш към тях и ще станеш променен човек.

Всичко това изглеждаше толкова странно на Саул. Но Самуил продължи:

– Когато видиш всички тези неща да се случват, знай, че Бог е с теб. След седем дни ще дойда и ще ти покажа какво да правиш. (*Преместете Самуил - фиг. 8*).

Пътувайки към дома Саул откри, че всичко, което Самуил му беше казал се случи съвсем точно. Когато той най-накрая си пристигна у дома, семейството му видя, че той се беше променил. Имаше нещо различно в него, което те не можеха да обяснят. Саул не им каза нищо за това как бе помазан за цар (*преместете фиг. 4*).

Девета сцена (на открито) – Самуил, тълпа. Саул

Но един ден всички трябваше да научат. Ето, че този ден дойде, когато Самуил, Божият човек, събра целия израилев народ (*поставете фиг. 1, 2, бж 9*). Той застана пред тях и каза:

– Така говори Господ, Израилевият Бог Аз изведох Израила от Египет и ги избавих от ръката на египтяните и от ръката на всичките царства, които ги притесняваха. А вие днес отхвърлихте Вашия Бог и рекохте му – непременно да поставиш цар над нас. Сега прочие застанете пред Господа според племената си и според хилядите си.

Самуил погледна към редиците на племената.

– Кой ли ще бъде цар? – чудеха се хората. Първо беше избрано племето на Вениамин. Всяко семейство от това племе се приближаваше до Самуил. Беше избрано семейството на Кис. И накрая името на Саул бе провъзгласено като името на новия цар! Но... къде беше той? Никъде не се виждаше. Знаете ли къде беше Саул? Бог знаеше и каза на народа:

– Той се крие между вещите.

Може би Саул беше срамежлив или пък се страхуваше от това, което стоеше пред него. Хората изтичаха да го намерят и го доведоха пред целия Израил (*поставете Саул - фиг. 4*).

– Виждате ли този, когото Бог избра? – извика Божият човек. – Няма друг като него измежду всички вас.

Саул беше най-високият от мъжете там. Беше много красив и точно такъв човек, какъвто народът искаше за цар.

– Да живее царят – викаха те. – Да живее царят! Бог да пази Царя! (*заменете фиг. 4 с фиг. 10*). Те бяха толкова щастливи, че сега вече са като другите народи, със свой собствен цар.

Почти всички бяха щастливи по пътя си за вкъщи (*махнете всички фигури с изключение на фиг. 1*). Но Божият човек сигурно е бил много натъжен, виждайки как Израил избира това, което иска. Един човек да бъде техен цар. Те трябваше да се доверят единствено на Бога. Бог ги беше създал. Той ги беше избрал за особен народ. Само Той знаеше това, което беше най-доброто за тях. Но те желаеха да вървят по свой собствен път.

Бог показва ли ти днес, че въпреки, че си християнин, понякога си непокорен на Него и избираш да правиш това, което ти харесва? Божият път е далеч, далеч по-добър. Не бъди като Румен, който искаше да живее по свой собствен начин и да бъде в бандата, докато Бог не му даде тежък урок. Искаш ли още сега, тихо в сърцето си да се помолиш на Бог да ти прости? Поискай от Него да ти помогне да живееш само по начина, по който Той желае от теб.

Ако ти не си християнин, ти наистина никога не си оставял твоя грешен път. А този път води към вечно наказание. Господ Исус иска ти да пожелаеш; да Му позволиш да промени живота ти. Той иска ти да Му се довериш, за да те спаси. Господ Исус взе наказанието, което ние като грешници заслужаваме. Той умря за нас. Той е единственият, който може да ти помогне да живееш по правилния начин – по Божия начин. Не искаш ли да се довериш на Господ Исус още сега? Кажете Му: „Скъпи Исусе, зная, че ходя по погрешен път. Аз съм грешник и се нуждая от теб, за да ме спасиш и да ме поставиш в правилния път. Аз вярвам, че Ти умря за мен. Моля те, спаси ме сега.“ Исус казва: „Аз съм пътят“ (Йоан 14:6). В момента, когато ти Му се довериш, ти започваш да ходиш по Божия път, по най-добрия път, по единствения правилен път. Няма ли да Му се довериш днес?

Допълнителна дейност

Дайте на всяко дете лист хартия, разделена на четири квадрата (или четири малки листчета хартия). Помолете ги да нарисуват четири неща:

1. Да нарисуват какво искаха децата на Израил;
2. Да нарисуват картина, която да покаже как Румен върви по свой собствен път;
3. Да нарисуват картина, която да илюстрира как ти или някой, който познаваш, върви по свой собствен път;
4. Да нарисуват картина на някой, който ходи по Божия път.

Въпроси за преговор

Те могат да бъдат употребени при срещата следващата седмица. Чувствайте се свободни да нагодите тези въпроси към съответната възраст на децата.

1. В урока ни миналата седмица ние научихме за някои хора, които пожелаха своя собствен път. Какво искаха те? (*Те искаха цар.*)

2. *Защо Самуил бе разочарован когато те поискаха цар? (Той каза, че Бог е техният цар. И те правеха грешка като искаха човек да владее над тях вместо Бог.)*
3. *Защо те искаха цар? (Те желяеха да бъдат като другите народи, които бяха ръководени от царе)*
4. *Самуил ги предупреди какво означава да имат цар. Можеш ли да ми кажеш някои от предупрежденията на Самуил? (Царят ще вземе синовете им, за да се бият в армията; дъщерите им, за да готвят. Те ще бъдат дори роби. Ще вземе нивите им, лозята им и ще въведе тежки данъци.)*
5. *Защо ние искаме да вървим по собствения си път, а не по Божия? (Защото сме родени с грешни сърца.)*
6. *Защо мислиш, че Бог позволи ослиците да се загубят? (За да могат Самуил и Саул да се срещнат.)*
7. *Какво направи Самуил на Саул като знак, че той ще бъде цар? (Изля масло на главата му.)*
8. *Къде се беше скрил Саул, когато всички искаха да видят новия цар? (Той се беше скрил между вещите.)*
9. *Ако някое момче или момиче съгреша някога както направи Ричард, какво трябва да направи? (Трябва да кажат на Господ, че дълбоко съжеляват и да Го помолят да им прости и да им помогне повече никога да не го правят.)*
10. *Как може някой, който върви по своя грешен път да бъде променен и да тръгне по Божия път? (Той трябва да се откаже от своя грях и да помоли Господ Исус Христос да го спаси.)*

Втори урок

Непослушанието на Саул

Текст от Библията: 1 Царе 12-15

Основна истина: Бог ще накаже греха

Приложения:

Неспасени: Ако продължаваш да живееш във твоя грях, той ще те доведе до вечно наказание.

Спасени: Благодарни на Господ Исус, че е взел твоето наказание.

Начало: Ура! Да живее царят. Бог да пази царя!

План на урока:

- Самуил инструктира народа – **ОИ 1**
- Гръм и мълния – **ОИН 2**
- Народът признава греха си – Самуил предупреждава
- Филистимците атакуват
- Саул проявява непослушание
- „Твоят син няма да бъде цар“ – **ОИС 3**
- Саул изпраща да убият амаличаните
- Бог говори на Самуил
- Самуил разкрива Сауловото непослушание – **ОИН 4**

Кулминация: Самуил убива Агаг

Заклучение: Самуил напуска Саул, който е отхвърлен от Бога.

Стих за запаметяване: Псалом 23:1

Нагледни пособия: Използвайте фон на открито, дворец и сцена на спалня или просто една обикновена дъска, за да преподавате с наличните фигури. Предлагаме ви да не използвате паметника, фиг. 20, защото е трудно да се разбере какво точно е представлявал. Направете буреносни облаци по дадените образци в края на тази книжка като използвате тъмен фланел. Светкавиците могат да бъдат прибавени като се използват жълт лист или плътни конци. За допълнителната тълпа и сцени 1 и 2 използвайте фиг. 2 и фиг. 9 от първи урок.

Подгответе табло за основната истина. Напишете „Бог ще накаже греха“ на светъл картон, а на гръба му залепете парченца мъхеста хартия, за да можете да го закрепвате на фланелната дъска. Когато за първи път преподавате основната истина (**ОИ 1**), поставете таблото на фланелната дъска.

Задръжте я там по време на целия урок и я посочвайте всеки път, когато я преподавате или прилагате.

УРОК

Първа сцена (фон на открито) - тълпа, Саул, Самуил.

(Възторжено)

– Ура! Да живее царят. Бог да пази царя! – Най-после израилтяните имаха свой собствен цар. (*Поставете тълпата - фиг. 11*) Саул вече не беше боязливият син на един фермер (*поставете Саул - фиг. 12*). Той бе събрал огромна армия от 330 000 мъже и разби проклетите амонци, които атакуваха техните земи. Народът си мислеше, че е прекрасно да имат цар, който може да ги води в техните битки.

След като битката беше спечелена, Самуил, Божият човек, призова целия народ заедно на Галгал (*поставете Самуил - фиг. 13*). Беше време да се направи специално известие.

– Погледнете на вашия цар – извика той. – Бог ви е дал цар, точно такъв, какъвто вие го искахте.

Но в това известие имаше и едно тържествено предупреждение. Самуил предупреди народа:

– Ако вие обичате и сте послушни на Господа и не престъпвате Неговите заповеди ще ви бъде добре. Но, ако не сте послушни на Бог, Той ще ви накаже, точно така, както винаги го е правил. (*Учителю, ако вие предпочитате, можете да прочетете думите, които Самуил изрече от 1 Царе 12:13-15.*)

Божият известие бе много ясно. В Библията виждаме, че същото известие е за теб и за мен. Има

наказание за всички, които не се покоряват на Бога. Може би ти мислиш, че непослушанието едва ли е грях. Но то е! Спомняш ли си какво се случи в Едемската градина? Там живееха Адам и Ева. Те бяха добри до момента, в който проявиха непослушание към Бога. Бог им бе казал да не ядат от плода на едно дърво, но те двамата ядоха от това дърво. Те не послушаха Божията заповед – това бе първият човешки грях. Бог ги наказва. Тъй като Адам и Ева станаха грешници, всеки човек след тях вече се раждаше грешник. Всеки един от нас се ражда със сърце, което не желае да се покорява на Бога. Библията ни нарича „деца на непокорството“ (Ефесяни 2:2). Например, Бог ни е казал да уважаваме и да се покоряваме на нашите родители (Изход 20:12). Ако ние не правим това, нарушаваме Неговата заповед, а това е грях. Бог ни предупреждава, че Той винаги ще накаже греха, точно както предупреди израилтяните.

Да, народът чу предупреждението, изречено от Самуил. Но Бог искаше от тях те да бъдат абсолютно сигурни, че това, което казва е истина. Това е, което Той каза: *(Учителю, би било добре да прочетеш следните думи от Библията – 1 Царе 12:16-17)*

„Сега, прочие, застанете, та вижте това велико дело, което Господ ще направи пред очите ви. Не е ли днес жетва на пшеницата? Ще призова Господ и Той ще прати гръмове и дъжд, за да познаете и видите, че злото, което направихте, като си поискахте цар, е голямо пред Господа.“

– Гръм и дъжд?! – помислиха хората. – По това време на годината никога не вали дъжд *(заменете фиг. 13 с фиг. 14 - Самуил се моли)*.

Втора сцена *(на открито)* Също както първа сцена с молецията се Самуил *(с допълнителните нагледни материали за гръмотевичната буря)*

Самуил бе изрекъл Божието предупреждение и сега той се молеше. Небето започна да се заоблачава. Натезжали, тъмни, буреносни облаци захриха слънцето. *(Поставете фигурите, показващи бурята.)* Светкавици раздраха небето. Разнесе се гръм. Каква буря! Народът беше ужасен! Това наистина бе предупреждение от Бога.

Сега народът бе готов да чуе това, което Бог говореше.

– Ние съгрешихме спрямо Бога – викаха те. – Моли се за нас, иначе ще умрем. *(Махнете фигурите на бурята и заменете фиг. 14 с фиг. 13)*. Сега те знаеха, че бяха пожелали да живеят по свой собствен начин, а не по Божия.

– Служете на Господа с цялото си сърце – насърчи ги Самуил. – Господ ще бъде с вас, защото Му е угодно да ви направи един специален народ. аз ще продължа да се моля за вас и да ви уча на пътя, който е добър и праведен за живот. Но запомнете това: ако продължавате да съгрешавате и вие, и вашия цар ще бъдете унищожени.

Бог има предупреждение и за теб днес. Той предупреждава, че ако ти не си спасен от твоя грях, ти никога няма да влезеш в Небето. Защо Бог наказва грешниците по този начин? *(Учителю, можете ли позволите на децата да предложат причината за това)*. Защото Той е свят. Това означава, че Той е чист и съвършен. Той никога не съгрешава. Всичко, което Той прави е правдиво. Бог никога няма да позволи на греха да бъде там, където е Той. Бог никога няма да пренебрегне греха. Никога няма да каже, че просто само няколко греха нямат никакво значение. Бог мрази греха дотолкова, че всеки грях трябва да бъде наказан. Той винаги наказва тези, които не Му се покоряват.

Може би ти мислиш и си казваш: „Аз не съм непокорен на Бога“. Изричал ли си някога лъжа за някого, за да спасиш себе си от наказание? Албена счупи кристалната ваза на рафта, но тя обвини малкото си братче. Тя каза лъжа. Бог казва в Библията „Не свидетелствай лъжливо против ближния си“ (Изход 20:16), което означава „Не казвай лъжа за никого“. Лъжейки или проявявайки непослушание към родителите си или по много други начини ти не си се покорявал на Бога. Бог те предупреждава да се обърнеш от твоя грях и да поискаш от Него да ти прости и да те спаси. Божието предупреждение е сериозно. Той ще накаже греха. Обръщал ли си внимание на това предупреждение? *(Махнете всички фигури)*.

Трета сцена *(на открито)* – Саул и войниците, олтар, Самуил

За известно време децата на Израил обърнаха внимание на това, което Бог им казваше. Цар Саул продължаваше да управлява народа. *(Поставете фиг. 12)*.

Точно отвъд границата живееха филистимците. Могъщите филистимци бяха врагове на Израел от дълго време. Сега изглежда щеше да се проведе решителната война, тъй като филистимците бяха

събрали огромна армия. Когато Сауловите мъже видяха всичките колесници, редица от конници и хиляди войници, много много се изплашиха. (*Поставете войниците - фиг. 15*). Наистина някои от тях решиха да се откажат преди битката да е започнала. Те отидоха да се скрият в пещерите, в планините, в дълбините на горите. Дори тези, които останаха със Саул, бяха изпълнени със страх. Те погледнаха своя цар в очакване той да направи нещо.

Но Саул не знаеше какво да направи! Беше му казано да чака 7 дни докато дойде свещеникът Самуил. Свещеникът трябваше да принесе жертва и да се моли преди започването на битката. Самият цар нямаше право да принесе жертва. Това право бе единствено на свещеника. Бог бе уточнил стриктно кой може да принася жертви. Но на седмия ден цар Саул не можеше повече да чака. Той отиде напред и принесе сам жертвата. И това стана не много преди Самуил да дойде, както бе обещал. (*Поставете Самуил - фиг. 13.*)

– Какво си направил? – извика той.

– О, Самуиле – каза царят – Аз чаках седем дни и ти не дойде Моите войници се разбягаха филистимците се приближиха. Аз не можех да чакам повече и принесох всеизгарянето сам.

– Безумие си сторил ти. – отвърна Самуил. – Ти не си послушал Божията заповед. Поради твоя грях Бог е избрал друг цар. Твоят син няма да бъде следващият цар. – Самуил се обърна и се отдалечи. (*Преместете фиг. 13, 15, 16*).

Сигурно сърцето на цар Саул много се натъжи Какви ли надежди имаше той за своя смел син Йонатан. Сега Йонатан никога няма да бъде цар И всичко това по вина на Саул Той бе наказан и го заслужаваше, защото бе непослушен на Божията заповед. Той съгреша Бог винаги наказва греха.

Всеки един заслужава Божието наказание, защото всеки един съгрешава Библията казва: „Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога“ (Римляни 3:23). Но знаете ли, че някои хора никога няма да бъдат наказани за техните грехове? Знаете ли кои са те? Позволете ми да ви дам няколко възможни отговора Ще ми кажете дали те са правилни или не.

– Децата никога няма да бъдат наказани за техните грехове. Истина ли е или не? (*Позволете на децата да отговорят*). – Това е лъжа, защото Библията казва, че всички съгрешиха – дори децата. Всички съгрешиха и всички заслужават да бъдат наказани.

– Хората, които мислят, че са достатъчно добри за Бога, защото казват молитви и четат Библията, никога няма да бъдат наказани за техните грехове – истина ли е или не? – Това също е лъжа, защото от само себе си ние не можем да се освободим от греха, дори като правим добри неща.

– Хората, които са възложили упованието си на Господ Исус Христос, няма да бъдат никога наказани за техните грехове – истина ли е или не? – Да, това е истина. Тези хора са избавени от наказанието, защото те се надяват на Исус Христос.

Бог изпрати своя Син на света, за да избави хората от техните грехове. Исус се роди без грях и Той никога не съгреша. Но Той трябваше да умре Бог постави върху Исус греха на милиони хора и го наказва за това. Когато умираше на кръста, Господ Исус извика: „Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?“ (Матей 27:46).

Той бе отделен от своя Небесен баща, защото понасяше наказанието за нашите грехове. Тъй като Исус взе това наказание, всеки един, който се надява на Него, е избавен от вечното наказание, което заслужава. Ако Той ти е простил, казваш ли Му „Благодаря“? Той взе твоето място и умря за теб. Казваш ли Му колко много Го обичаш за това, че е взел твоето наказание? Всеки ден когато се молиш ти трябва да Му казваш колко си Му благодарен. Благодарни Му за всичко, което Той е сторил за теб. Бъди признателен, че твоят грях е премахнат завинаги. Грехът на Саул не беше премахнат. Бог му позволи да управлява народа още дълги години, но изглежда това не бяха щастливи години. Израил непрестанно бе във война с армиите на филистимците и амаличаните. (*Преместете Саул*).

Четвърта сцена (палат) - Самуил и Саул

Бог бе обещал, че един ден Той ще накаже амаличаните (Изход 17:8-16). Много години преди това те се бяха опитали да унищожат Божия народ, децата на Израел, докато те пътуваха от Египет към земята, в която живееха понастоящем. Сега бе дошло времето амаличаните да бъдат наказани за това, което бяха сторили.

Един ден Самуил дойде при цар Саул и каза: (*Поставете Самуил и Саул - фиг. 13 и фиг. 17.*)

– Послушай Божието известие. Ти трябва да отидеш и да унищожаш напълно амаличаните. Уни-

щожи хората, животните, всичко. Да не пожалиш нищо.

Понякога Бог нанася ужасно наказание на хората в този живот, също както наказанието, което им се полага, когато те умрат. *(Махнете всички фигури.)* Саул събра своите хиляди войници и потегли на война. Амаличаните бяха напълно разбити Саул беше доволен от себе си

– Направих всичко, което пожела – мислеше си той.

Пета сцена (тъмен фон) – Самуил и легло

Но дали Саул напълно се беше покорил на Божиите обещания да унищожи всичко? В нощта след битката Самуил бе много смутен

(Поставете Самуил на постелка - фиг. 18 и 19). Той не можеше да заспи Молеше се през цялата нощ. Бог му беше говорил, че царят е проявил непослушание *(Преместете всички фигури).*

Шеста сцена (на открито) Самуил. Саул

Рано на следващата сутрин Самуил отиде да потърси цар Саул. Саул изглеждаше възбуден. *(Поставете Саул и Самуил - фиг. 12 и фиг. 13.)*

– Направих всичко, което Господ ми бе казал да сторя – каза той.

– Ако това е така, какво е това блеене на овце и мучене на говеда, което чувам?

– О, това е най-доброто от овците и говедата на амаличаните. Войниците помислиха, че ще бъде добре да ги пожертваме за Господа, но ние убихме всички останали.

– Спри! – извика Самуил. – Бог те изпрати, за да унищожиш напълно проклетите амаличани. Защо не си го сторил?

– Но аз бях покорен – отговори цар Саул. – Аз ги унищожих и доведох техния цар Агаг. Хората доведоха най-доброто от животните за жертвоприношения.

– О, Сауле! Какво си направил? – Бог му беше казал да унищожи всичко, което принадлежеше на амаличаните, а това включваше и техния цар. Саул бе проявил непокорство към Бога, но нямаше да го признае. Той се опитваше да претендира, че е сторил всичко, както му бе казано Той се опита да обвини другите. Може би той не можеше да види, че това, което бе сторил е погрешно. Може би той мислеше, че е направил добро като е довел животните, за да ги принесе на Бога. Но бе сбъркал. Може би ти си се надявал, че Бог ще погледне на всичките ти добри намерения и ще забрави за греха, за който си виновен. Но няма значение колко добър се опитваш да бъдеш, ти никога не можеш да бъдеш достатъчно добър пред Бога. Ако не поискаш Божия Син да те спаси, ти ще бъдеш отделен от Бога през цялата вечност в мястото, което Библията нарича ад. Това е, което Бог има предвид, когато казва: „Заплатата на греха е смърт“ (Римляни 6:23). Непослушанието пред Бога е нещо много сериозно

Точно това е, което Самуил каза на цар Саул:

– Какво мислиш, че предпочита Бог, жертвите или послушанието? Послушанието е повече от всяка жертва, която можеш да принесеш – каза Самуил. – Тъй като ти си отхвърлил Божието Слово. Бог те е отхвърлил като цар.

Цар Саул каза, че съжалява и помоли Самуил да му прости. Но в действителност той не съжаляваше. Той се страхуваше единствено от това, което хората биха си помислили и от това, което можеше да му се случи. Цар Агаг трябваше да бъде убит от Саул, но той го беше задържал, за да покаже, че е спечелил битката срещу амаличаните.

Самият Самуил взе меч и уби проклетия цар Агаг. *(Махнете всички фигури.)* После напусна Рама и никога повече не дойде, за да види Саул отново. Той беше много тъжен. Всеки ден плачеше за греха на Саул. Бог беше много разгневен на Саул и се оттегли от него. Той го остави без Своята помощ и благословение. Колко е ужасно, когато някой е отделен от Бога! Защо това се случи на Саул? Защото той не послуша Бога. Бог ще направи същото и за всеки човек, който не е спасен. Ако ти не си спасен, твоят грях те отделя от Бога. Ако ти продължиш да живееш в твоя грях и не се покоряваш на Бога, ти ще бъдеш вечно наказан за греховете си.

Но ако ти искрено съжаляваш, можеш да бъдеш спасен от наказанието? Как можеш да бъдеш спасен? Вярваш ли, че Исус Христос на кръста взе наказанието за твоя грях? Вярваш ли, че Той живее вечно и че е единственият. Който може да те спаси? Тогава кажи Му, че искаш да се обърнеш от всичките си грехове. Кажи Му, че си зависим от Него, за да те спаси от наказанието, което заслужаваш. Кажи на Исус Христос, че вярваш в Него като в Господ и Спасител. Ако ти направиш това, ти

ще бъдеш спасен завинаги – няма да бъдеш отделен от Бога, защото на кръста Исус Христос понесе наказанието за твоите грехове. Ще повярваш ли в него днес? Библията казва: „Повярвай в Господ Исус Христос и ще се спасиш“ (Деяния 16:31).

Допълнителна дейност

Пригответе надписи за фланелната дъска (или напишете следните думи на черна дъска или на табло):

Непослушание
Хулиганство
Предупреждения
Гордост

Има една дума от четири букви, която може да бъде открита в дадените думи. Буквите и не са подредени. За по-малките деца, кажете, че думата започва с „г“.

Думата е „грях“.

Напишете следните четири изречения като пропуснете думата, която е в скоби:

- Бог казва, че непослушанието (е) грях.
- Бог ни дава предупреждение (относно) греха.
- Божият син взе наказанието (за) греха.
- Децата християни имат спасение (от) греха.

Напишете също и следните думи: от, към, относно, не е, за, е. Помолете децата да изберат най-подходящата за всяко празно място.

Въпроси за преговор

1. Научихме за някои народи, които воюваха с израилтяните. Можете ли да назовете някои от тях? (*Амонци, филистимци, амаличани.*)
2. Можете ли да назовете някои други? (*Използвайте този въпрос, ако направите състезание между два отбора.*)
3. Защо е грях да бъдеш непослушен на родителите си? (*Ние нарушаваме Божия закон, когато сме непослушни, защото в него Бог е казал: „Почитай (или бъди послушен) на своите родители.“*)
4. Защо народът беше толкова изненадан и уплашен от бурята? (*Те познаха, че това беше предупреждение от Бог, защото тогава не беше обичайното време от годината, когато имаше подобни бури.*)
5. Как Бог ни предупреждава днес за нашия грях? (*Той ни предупреждава чрез Библията и чрез учителите и проповедниците, които ни учат на това, което казва Библията.*)
6. Кое беше това нещо, което цар Саул направи, което не беше негово служение, а служение на свещеника? (*Принесе всеизгаряне за народа.*)
7. Какво каза Самуил на Саул, че ще бъде наказанието за неговото непослушание пред Бог? (*От неговото семейство никога повече нямаше да се издигне цар на Израил.*)
8. Как Самуил разбра, че Саул отново не послуша Бога и не унищожи напълно амаличаните? (*Бог му каза, а по-късно той чу шума от животните. След това Саул му каза за цар Агаг.*)
9. Саул беше ли готов веднага да признае своя грях на непослушание и да поиска прошка от Бога? (*Не. Той се опита да обвини другите и да каже, че това, което бе сторил беше добро.*)
10. Достатъчно ли е за нас да кажем, че съжالياваме както направи Саул? Означава ли, че когато съжالياваме пред Бог, нашите грехове са простени? (*Ако казваме, че съжالياваме, ние наистина трябва да съжالياваме. Ние трябва да се покаем или да се обърнем от нашия грях и да пожелаем да станем различни. Ние трябва да призовем единствено Господ Исус да ни спаси от нашите грехове.*)

Трети урок

Бог избира цар

Текст от Библията: 1 Царе 16

Основна истина: Бог вижда и познава твоето сърце

Приложение:

Неспасени: Бог вижда, че твоето сърце е грешно. Ти се нуждаеш Бог да промени живота ти и да ти даде ново сърце.

Спасени: Бог вижда, че твоето сърце е праведно, защото Исус те е спасил. Но ако ти съгрешиш, трябва да изповядаш това пред Него.

Начало: Самуил тъгува за Саул

План на урока:

- Бог говори на Самуил – **ОИ 1**
- Бог изпраща Самуил във Витлеем
- Самуил поглежда Елиав – **ОИ 2**
- Самуил вижда и другите шест синове – **ОИН 3**
- „Това всичките ти синове ли са?“
- Давид – овчарят – **ОИН 4**
- Давид е извикан в къщи
- Давид е избран от Бога – **ОИН 5**
- Давид е помазан
- Давид се връща при овцете – **ОИН 6**
- Саул изпраща да доведат Давид

Кулминация: Давид свири на Саул

Заключение: Саул и Давид са заедно в двореца – **ОИН 7**

Стих за запаметяване: Преговор на първия стих и отново обяснение

Нагледни пособия: Използвайте фон на открито и сцени от двореца или обикновена дъска с фланелографни фигури за илюстриране на урока. Можете също да използвате табло за основната истина. Напишете „Бог вижда и познава твоето сърце“ на цветен картон и го поставете в горната част на дъската тогава, когато това е посочено в урока.

УРОК

Първа сцена (на открито) – Самуил

– Самуиле, защо изглеждаш толкова тъжен? – Бог говореше на Самуил. (*Поставете Самуил - фиг. 21*). – Недей да тъжиш повече за Саул, защото аз съм го отхвърлил като цар на Израил.

Помните ли защо Бог отхвърли Саул? (*Позволете на децата да разкажат за Сауловия грях*). Да, защото Саул беше съгрешил. Той не бе направил това, което Бог му беше казал да стори. Наистина бе казал, че съжалява, но Бог знаеше какво има в неговото сърце. Бог знаеше, че той все още желае да върви по своя път, а не по Божия. Бог знае всичко за всеки. Той ни е направил. Той е създал нашите тела и нашите умове. Той вижда и знае всяка мисъл, чувство или желание, което ние някога сме имали. Той го нарича познаване на нашите сърца. (*Поставете картон с основната истина върху дъската*).

Бог знаеше защо Самуил беше тъжен. То бе поради греха на Саул. Но сега Бог искаше нещо от него.

– Самуиле, вземи масло за помазание и иди в Есеевата къща във Витлеем. аз съм избрал един от неговите синове за нов цар – каза Господ. – Вземи животно и го принеси там в жертва пред Мен. Покани Есей на жертвата и аз ще ти покажа кого да помажеш.

И така Самуил постави масло в животинския рог, който той използваше за помазание и потегли към Витлеем.

Втора сцена (на открито) – Самуил, олтар, Есей, 7 сина

Всички приготовления бяха направени и старейшините на града бяха поканени. Есей и неговите синове бяха там. (*Поставете олтара, Самуил. Есей. синовете му - фигури от 21 до 26.*) Самуил не можеше да откъсне очите си от най-големия син. Неговото име беше Елиав. Той беше красив на глед и действително много висок. В библейски времена най-старият син беше най-важният в семейството. Дали Бог беше избрал за цар този човек?

– Той може би ще бъде един превъзходен управител над народа – мислеше си Самуил. Вероятно Самуил шепнешком каза на Господ: – Сигурно този е, който трябва да бъде помазан.

– Не, Самуиле – дойде отговора от Господа. – Ти гледаш на неговото лице и на неговото тяло. Той няма да бъде цар. Господ не гледа както човек гледа. Защото човек гледа на външното, но Господ гледа на сърцето (1 Царе 16:7). Самуил сбърка. Той съдеше за човека просто като гледаше на него. Много често и ние правим така. Ние гледаме хората как изглеждат и какво правят. Когато аз погледна на вас мога да видя някой, който обича да посещава клуба на Добрата вест, да пее песни и да слуша библейските уроци. Но аз не виждам и не научавам всичко за вас. Само една личност знае това – Бог. Той вижда какво представляваме ти и аз в действителност. Той вижда моето и твоето сърце. Сърцето, което Бог вижда не е тази част от твоето тяло, която изтласква кръвта. Когато Бог казва, че вижда сърцето ти, Той иска да каже, че вижда твоето истинско „аз“. Това „аз“, което ще живее винаги дори и след като тялото ти умре. Бог вижда и знае какво обичаш и мразиш. Той вижда какво мислиш. Вижда какво желаеш да имаш. Вижда какъв искаш да си. Всеки един от нас се е родил със сърце, което е грешно и поради това ние мислим и вършим грешни неща.

Знаете ли защо котката се държи като котка, а не като заек? (*Дайте възможност на децата да отговорят*). Тя се държи като котка, защото е родена котка. Ние грешим, защото сме родени грешници – родени сме с грешни сърца. За да бъдем праведни ние се нуждаем от ново сърце от Бога. Нуждаем се Бог да промени нашия живот. Единствено Той може да ни направи способни да Му бъдем покорни и да вършим това, което е правилно. Бог вижда, че някои от нас имат праведни сърца. Той също вижда и тези сърца, които са все още грешни – като сърцето на Елиав.

Бог не желаше Елиав за цар. (*Преместете Елиав - фиг. 24, далеч от Самуил*). Самуил се обърна, за да погледне втория син. Неговото име беше Авинадав. Може би той е този, когото Бог желае? Но, не. Известието беше същото: „Господ не е избрал него“. Един след друг Есеевите синове бяха отклонени от Бога. Нито един от тях нямаше да бъде цар, защото Бог можеше да види по-дълбоко от техния добър вид и силни тела. Той знаеше всичко за Есеевите синове. Той знае всичко и за теб. Ти можеш да претендираш, че си добър пред твоите родители или твоя учител, но ти не можеш да заблудиш Бог. Той вижда твоята гордост и завист. Той знае какви лоши думи си мърмориш, когато майка ти те праща да си легнеш рано за наказание. Бог вижда какво си направил преди татко ти да се прибере, въпреки че не ти е било позволено да излизаш навън и да играеш. Бог ни е заповядал в Библията да почитаме нашите родители, а ние не винаги правим това. Ти си съгрешил пред Бог и Той знае за това. Ти не можеш да скриеш никога нищо от Него, защото Той вижда и познава твоето сърце, точно така както познаваше и седемте братя. Бог не прие нито един от тях. Той бе избрал някой друг. Но кого? Именно това Самуил просто не можеше да разбере. Нима Бог не го беше изпратил в Есеевия дом? Нима Бог не бе казал, че един от Есеевите синове ще бъде новия цар?

– Господ не е избрал нито един от тези – каза Самуил. – Това всичките ти деца ли са?

– Имам още един син – отговори Есей – Най-малкият. Този син не беше доведен на жертвоприношението. В онези дни в тази страна най-малкото дете се е считало за най-маловажното в семейството.

– Той е на полето и се грижи за овцете. – каза бащата.

Това беше работата на най-младия син. Неговото име беше Давид. (*Преместете всички фигури или покрийте дъската и фигурите с друг фон*).

Трета сцена (на открито) – Давид, овце, Давид с арфа

(*Поставете Давид и овцете - фиг. 27 и фиг. 28*). Можете ли да си представите как Давид е извеждал овцете всяка сутрин и ги е пасял по хълмовете около Витлеем? Негово задължение беше да ги храни, да ги пои и да се грижи за тях. Понякога беше много опасно, защото лъвове и мечки бродеха из тези хълмове, търсейки овце за храна. Но Давид вършеше работата си вярно, без значение колко трудна беше тя.

Може би през този ден Давид беше със своята арфа навън всред полята. Арфата беше неговия любим музикален инструмент. (*Преместете Давид - фиг. 27 и поставете Давид и арфа - фиг. 29 и фиг. 30.*) Той обичаше да свири хубава музика и да пее. Пееше на Господа. Давид обичаше Господ с цялото си сърце. Той също беше роден с грешно сърце, но сега беше различен. Давид се беше доверил на Господ, за да отнеме от него целия му грях. Веднъж Давид каза на Бог: „Аз уповам на Твоята милост, сърцето ми се радва в спасението Ти“ (Псалом 13:5). Бог премахна неговия грях, животът му беше променен и сега Давид беше праведен пред Бога. Бог вижда също и теб, но ти праведен ли си пред Бога както бе Давид? Доверил ли си се на Господ Исус Христос, за да промени твоя живот и да те оправдае в Божиите очи? Може би ти желаеш греховете ти да бъдат премахнати, както на Давид, но не си много сигурен как става това. Ако, след като свърши урока, ти все още не си сигурен, ела и поискай да ти обясня отново. Просто ела напред и седни на един от тези столове в първата редица. Ще бъда щастлив да отговоря на всеки въпрос, който ще ми зададеш относно това да бъдеш праведен в Божиите очи. Важно е да бъдем праведни, както бе Давид. (*Направете пауза за няколко секунди.*)

– Давид! Давид! – Някой тичаше към хълмовете, викайки – Давид, трябва да се прибереш в къщи. Побързай!

Така Давид бързо напусна хълмистото място и тръгна към в къщи. (*Преместете всички фигури. Ако сте покрили втора сцена с фланелно платно, махнете го. Ако не – поставете отново фигурите от втора сцена.*)

Четвърта сцена (на открито) – Повторение на втора сцена и Давид

Давид беше строен и здрав. Всички мислеха, че беше много, много красив. (*Поставете Давид - фиг. 27*). Веднага щом Самуил го видя, той разбра, че Давид бе един прекрасен млад човек. Но той вече знаеше, че не трябва да съди за това по външния му вид. Тогава Господ проговори на Самуил:

– Него помажи. Той е онзи, когото съм избрал.

Защо Бог избра Давид за цар? Заради това, че той беше красив, силен и смел? Заради това, че беше много ловък? Не, защото сърцето му беше праведно пред Бога. Нека да си припомним какво казва Бог „Човек гледа на лице, но Господ гледа на сърце“ (1 Царе 16:7). Бог знаеше, че сърцето на Давид беше праведно. Давид обичаше Бога. Когато беше млад той се беше доверил на Бог да го спаси. Знаеше, че Бог винаги щеше да се грижи за него, така както пастирят се грижи за овците си. И действително една от песните, които Давид написа започва с думите: „Господ е пастир мой“. Знае ли някой къде в Библията можем да открием тези думи? Да, правилно в Псалом 23, стих 1.

Ти познаваш ли Бог като такъв, който се грижи за теб като твой пастир? Сигурно не, ако сърцето ти е грешно и несправедно пред Бога. Но именно за грешници като теб Бог изпрати на света своя единороден Син, Господ Исус Христос. Той дойде, за да отнеме ужасното наказание за греха. Умря на кръст, за да могат тези, които имат грешни сърца, да бъдат простени и да получат нов живот от Бога. Той възкръсна от смъртта и всички, които се обърнат от греховете си и Му се доверят, ще притежават сърца, които са праведни в Божиите очи.

Ще се довериш ли на Господ Исус Христос да бъде твоя пастир, да те спаси от греховете ти и да се грижи за теб? Единствено Той може да направи твоето сърце праведно пред Бога. Бог вижда и знае дали сърцето ти е праведно, защото Той вижда и знае всичко.

Бог е знаел през цялото време кой от Есеевите синове щеше да бъде цар. Когато Самуил разбра, че Давид беше избран от Бога, той взе своя рог и изля от него масло върху главата на Давид. (*Преместете Давид - фиг. 27 и сложете Давид на колене, фиг. 29. Поставете рога в Самуиловата ръка - фиг. 31*). Някой да бъде помазан означава, че с него ще се случи нещо особено. Библията не ни казва дали Давид знаеше защо беше помазан. Във всички случаи Самуил не каза на народа за това. Когато жертвоприношението приключи и пиршеството дойде до своя край Самуил потегли за Рама. (*Преместете всички фигури или ги покрийте с фланелен плат*).

Пета сцена – Давид с овците

А какво стана с Давид? Отиде ли той да живее в двореца? Напусна ли работата си като овчар? Не. Той се върна обратно на полето при своите овце. (*Поставете Давид и овците - фиг. 27 и фиг. 28*). Колко угодно беше на Бога да види как постъпва Давид. Той не проклинаше и не оплакваше деня, в който се върна при овците. Не каза с горд глас:

– Сега съм важна личност Намерете някой друг да се грижи за овците.

Давид се върна в смирения живот, както винаги го е правил. Ти, който си християнин като него ли си? Или се гордееш колко си умен когато вземеш успешно някой изпит? Бог вижда твоето сърце и знае всичко за теб. Той знае, че твоето сърце е праведно, защото си се доверил на Него. Но това не означава, че ти никога повече няма да сгрешаеш. Християните не бива да пожелават да сгрешават, но понякога те правят това. Ние сме получили ново сърце, нова природа от Бога. Но тъй като сме родени грешници, ние все още понякога желаем да сгрешаваме. Дори ако нашите грехове са простени и ние сме праведни пред Бога, ние никога няма да бъдем свършено свободни от греха, докато не отидем на Небето. Бог мрази когато ти сгрешаваш. Твое то приятелство с Него се осквернява. Какво трябва да направиш тогава? Ти не трябва да бъдеш спасяван отново. Ти трябва да изповядаш пред Бога, че си сгрешил. Той иска ти да Му казваш за всяка твоя неправилна постъпка. Бог казва: „Ако изповядваме (или Му казваме) нашите грехове, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда“ (1 Йоан 1:9). Ако ти, който си християнин, си сгрешил, помоли Бог да ти прости и да ти помогне да живееш за Него, както направи Давид.

От деня когато Давид беше помазан, Духът на Господа дойде върху него и остана с него. Бог живееше в Давид, даваше му силата да върши това, което Бог желаше от него. Ако ти си християнин, Бог Святий Дух живее в теб, за да ти дава сила да бъдеш покорен и да живееш за Бога. (*Преместете всички фигури*).

Шеста сцена (Дворец) – Саул, слуга, Давид с арфа

Имаше един, който трябваше да живее за Бога и да Му бъде покорен, но той не беше такъв.

Този човек беше цар Саул. (*Поставете Саул - фиг. 32*). Грехът в сърцето на Саул ставаше все по-голям и по-голям. Поради това имаше моменти, когато той изпаднаше в мрачни настроения и слугите му се страхуваха, че той ще полудее. Те имаха една идея и казаха на царя:

– Изпрати някой от нас, за да намери човека, който е много изкусен свирач на арфа. Когато твоите мисли те смущават, той ще свири и ще успокоява нервите ти.

– Да, това е добра идея. Намерете ми такъв човек – заповяда Саул.

– Аз познавам този човек каза слугата. (*Поставете слугата - фиг. 33*.) – Той е голям музикант. Смел е и мъдър и Бог е с него. Той живее във Витлеем. Баща му се казва Есей.

Можете ли да познаете кой беше този човек? Да. Това беше Давид. (*Преместете фиг. 33*).

– Изпрати ми Давид, твоя син, който се грижи за овцете – Бе посланието, което Есей получи. Много скоро Давид бе в двореца (*Поставете Давид с арфа - фиг. 29 и фиг. 30*). Саул го обикна. Обикна и неговата музика. Винаги когато Саул бе смущаван довеждаха Давид, за да свири за него.

Колко странно нещо се беше случило. Цар Саул беше отхвърлен от Бога поради греха, който извърши. Един ден той нямаше вече да бъде цар на Израилския народ. А този, който щеше да заеме мястото, седеше пред нозете му и свиреше на арфа. Но Саул не знаеше това. Единият имаше сърце, което Бог познаваше като грешно и несправедно пред Него. Другият имаше сърце, което бе праведно в Божиите очи. Ако Бог погледне твоя живот днес, какво ще види? Ако ти никога не си се доверявал на Христос, Бог вижда, че имаш грешно сърце. Бог казва, че познава сърцата на всички (Деяния 1:24). „Няма никой праведен, няма нито един“ (Римляни 3:10). Никое момче или момиче не притежава сърце, което е праведно в Божиите очи, с изключение на тези, които са се доверили на Господ Исус да бъде техен Спасител и Пастир. Господ Исус Христос е единственият. Който може да направи твоето сърце праведно. Уповал ли си на него? Можеш ли да кажеш:

„Господ е пастир мой“ (Псалом 23:1)? Аз Му се доверявам, за да ме спаси от наказанието за моя грях и да поеме грижата за моя живот.

Ти знаеш, че не можеш да се спасиш от греха сам или да промениш своето грешно сърце. Ти трябва да се поставиш в зависимост от Христос, за да обнови твоето сърце и да го направи праведно пред Бога.

Желаш ли наистина Той да ти прости и да ти даде ново сърце? Той ще го направи днес, ако Му се довериш. Тихо в сърцето си кажи на Бога, че си грешен и че много съжаляваш за всичкия грях, който Той вижда в теб. Благодарни на Господ Исус за това, че е взел цялото наказание за твоя грях на кръста. Помоли Го да ти прости и да те направи праведен като Давид. Той ще го направи, защото е обещал: „ще ви дам ново сърце“ (Езекиил 36:26) – сърце, което е праведно в Божиите очи винаги.

Допълнителна дейност

Изрежете и подгответе за фланелната дъска известен брой картинки от списание. Между тях нека да има следните образи.

- Религиозна фигура, например епископ или свещеник;
- Някой, който се моли;
- Дете;
- Бебе;
- По възможност някой от племе в Африка или Южна Америка.

Напишете думата «грешник» на гърба на всяка от тях. Поставете всички фигури на дъската.

Поискайте от децата да ви кажат кой от тях не е грешник. Сваляйте картинките една по една. След като сте взели една картинка покажете на децата думата „грешник“. Научете ги, че всички са грешници, дори и тези, които на външност изглеждат добре.

След като сте махнали от дъската всички фигури на някоя от тях напишете „спасен“ върху „грешник“ (например картинката на детето). Направете това без децата да разберат коя картинка сте избрали. Отново поставете всички фигури на дъската и помолете децата да ви кажат кой от тях е праведен пред Бога. Те могат да изберат правилната, но това ще е само налучкване. Вие сте направили промяната в надписа, затова само вие знаете каква е тя. Преподайте отново: „Човек гледа на лице, но Господ гледа на сърце“ (1 Царе 16:7).

Въпроси за преговор

1. Защо Самуил беше тъжен? *(Защото цар Саул бе съгрешил и поради това бе отхвърлен от Бога.)*
2. Какво Бог каза на Самуил, че трябва да направи? *(Да вземе масло, за да помаже един от синовете на Есей.)*
3. Кажете името на най-големия син на Есей. *(Елиав.)*
4. Самуил помисли, че Елиав е този, който трябваше да бъде помазан, защото бе висок и красив на глед. Какво каза Бог тогава? *(Погледни 1 Царе 16:7.)*
5. Къде беше най-малкият син на Есей по време на жертвоприношението? *(На полето, грижещ се за овцете. Неговото име беше Давид.)*
6. Кой беше любимият музикален инструмент на Давид? *(Арфата.)*
7. Кажете няколко думи, които Давид е пял и които са записани в Библията? *(Псалом 23 – всеки един от стиховете.)*
8. Къде отиде Давид след като бе помазан от Самуил? *(Обратно да се грижи за овцете.)*
9. Защо Давид бе доведен в двореца на Саул? *(За да свири на арфа за Саул и да успокоява мрачните му настроения.)*
10. Каква бе голямата разлика между живота на Саул и на Давид? *(Сърцето на Давид беше праведно пред Бога, а сърцето на Саул не беше.)*

Четвърти урок

Давид и Голиат

Текст от Библията: 1 Царе 17:1-54.

Основна истина: Бъди като Давид – уповавай на живия Бог

Приложения:

Неспасени: Единственият начин да бъдеш спасен от своя грях е като се довериш на Божия Син, Господ Исус Христос.

Спасени: Постави се в зависимост от Бога, за да ти дава насърчение да вършиш това, което е праведно

Начало: „Излезте и се бийте, страхливци!“

План на урока:

- Предизвикателството на Голиат
- Уплашените израилтяни – **ОИ 1**
- Давид, изпратен в битката
- Голиат предизвиква отново Израил – **ОИН 2**
- Давид: „Кой е това?“
- Преценката на Елиав
- Саул повиква Давид
- Давид: „Господ ще освободи“ – **ОИН 3**
- Давид изпробва оръжията на Саул
- Давид излиза да се срещне с Голиат – **ОИС 4**
- Голиат: „Куче ли съм аз?“
- Давид: „Аз идвам в името на Господа“

Кулминация: Давид убива Голат

Заключение: Филистимците са победени – **ОИС 5 и ОИН 6**

Стих за запаметяване: Преподайте Псалом 23:2

Нагледни пособия: Използвайте фон на открито или обикновен фланел, за да преподавате с наличните фигури. Алтернативен метод за онагледяване на урока би бил да се използват две фланелни дъски с филистимците на едната и израелтяните – на другата, с изключение на финалната сцена, когато Давид и Голиат се срещат. Напишете основната истина на картон в две части:

Бъди като Давид! и Довери се на живия Бог!

Данни за ръста на Голиат

Лакът – лакът е било разстоянието от лакътя до върха на пръстите на един мъж. Счита се обикновено за около 450 мм.

Педя – педята обикновено е била считана за половината на един лакът.

За височината на Голиат сме използвали стойността от „около 3 метра“ или „около 10 стъпки“.

УРОК

– Излезте и се бийте, страхливци. Един от вас трябва да дойде и да се бие с мен. (*Учителю, извикайте тези думи*). – Думи като тези отеквали по хълмовете. – Ако аз победея, всички вие ще служите на моя народ. Ако вие победите, ние ще ви бъдем слуги. Елате! Аз ви предизвиквам. Изпратете ми един мъж и нека да се бием. (*Учителю, направете пауза за малко*).

Първа сцена (на открито) Палатките от стана на израелтяните, филистимците и Голиат

Никой не искаше да се бие. Всеки беше ужасен. Те се скриха зад скалите и в палатките си на върха на хълма. (*Поставете палатките - фиг. 36.*) Израилските войници погледнаха през долината, натам където филистимската армия беше разположила стана си – на отсрещния хълм (*Поставете палатките - фиг. 37.*) Филистимците бяха техни врагове години наред и сега отново предизвикваха война с Израил. Но не точно филистимската армия ги уплаши. Ужасените войници погледнаха надолу към

долината. Там долу стоеше този, който беше извикал толкова силно и ги беше уплашил страшно много. Какъв исполин! (*Поставете исполина - фиг. 39*). Той бе висок около 3 метра и беше изключително силен. (*Учителю, може би вие те предпочетете да опишете ръста му като висок около 10 стъпки*). Сравнете ръста му със стаята, в която се намирате или с нещо друго, което е познато на децата. Погледнете „Данни за ръста на Голиат“.)

Той носеше бронзов шлем. Тялото му беше покрито с люспеста броня. Дори неговите крака бяха защитени. Копието му беше солидно и дълго. В ножница, закрепена с ремък от едната му страна, той носеше остър тежък меч. Името му беше Голиат.

Кой би посмял да се бие с такъв страшен човек? Сигурно не е цар Саул, независимо от това, че беше най-високият мъж в Израил. Нито пък Елиав, Авинадав или Сама, трима от Давиловите братя, които бяха в армията на Саул. Нито един войник от Израил не би излязъл да се бие. Те погледнаха могъщия гигант и забравиха, че техния Бог беше много, много по-велик исполинът беше наистина силен, но техният Бог притежаваше всичката сила. Той можеше да направи всичко. Нима народът на Израел беше забравил историите, които техните бащи и деди им бяха разказвали? Истории за това, което Бог беше сторил за техния народ в миналото. Нима Бог не ги беше избавил от могъщата египетска армия? Нима Бог не бе направил могъщите Ерихонски стени да паднат пред тях? Те никога не биха могли да спечелят тези битки със собствените си сили. Преди много години израилският народ бе поискал от Бога да му помогне. Те вярваха, че Бог може да върши неща, които изглеждаха невъзможни и Бог наистина ги извърши. Те се бяха доверили на Бога, но тези бедни, уплашени войници от армията на Саул не Му се бяха доверили. Техният Бог беше живият Бог, Който беше сътворил небето и земята. Той не беше като филистимските богове, направени от човешка ръка. Израилтяните трябваше да се доверят на живия Бог, за да ги избави от филистимците. (*Учителю, ако използвате табло за основната истина, поставете върху фланелната дъска „Довери се на живия Бог“ в този момент*). Но нито един от тях не беше готов да се срещне с гиганта. Никой от войниците не се довери на Бога, за да победи Голиат. Но все пак имаше един, който се беше доверил на Бога и беше на път към бойното поле. Този човек притежаваше сърце, което беше праведно в Божиите очи. (*Преместете всички фигури с изключение на таблото с основната истина*).

Втора сцена (на открито) – Давид и Есей

Да, Давид идваше. (*Поставете Давид - фиг. 35*). Давид се беше върнал при овцете си, след като беше свирил пред Саул. Рано тази сутрин той ги беше напуснал и оставил на грижите на някой друг. Неговият баща, Есей (*Поставете Есей - фиг. 37*), му беше приготвил работа.

– Искам да отидеш в лагера на армията, за да видиш как са твоите братя – каза баща му. – Вземи една ефа пържено жито и десет хляба и им ги занеси. Вземи и тези десет пити със сирене за хилядника им и побързай.

Какъв товар трябваше да носи Давид! И какво пътуване трябваше да направи – почти 30 км (или повече от 18 мили) през планините. Но за Давид бе удоволствие да се покори на баща си и сега той бързаше напред към лагера (*Преместете фиг. 34*).

Трета сцена (на открито) – Давид, палатки, войници, Голиат

Когато той се приближи сигурно бе чул войнствените крясъци на двете армии. Те се бяха разположили една срещу друга по продължение на хълмовете, (*поставете палатките - фиг. 36 и 37*). Вече близо шест седмици те стояха все така. Как ли изглеждаха те за младия човек? Давид остави нещата, които бе донесъл, на пазача на про-визиите и изтича да намери братята си. (*Поставете войниците - фиг. 38а*.)

Изведнъж всички впиха поглед надолу към долината. Давид също се обърна, за да види гиганта от отсрещния лагер, който ги предизвикваше. (*Поставете великана, фиг. 39 с войниците - 38б и 38с зад него*.) Тежкото му снаряжение блестеше на слънцето. Самото то тежеше над 50 кг. Колко страшно изглеждаше то. (*Само копието е представлявало масивен къс дърво с железен връх, който е тежал почти 7 кг*). Никога преди Давид не беше виждал подобно нещо. Гигантът се спря и извика същите думи, които другите бяха чували всяка сутрин и вечер в продължение на 40 дни.

– Днес аз хвърлям презрение върху армията на Израил.

Изпратете ми един мъж, за да се бием.

Той беше хвърлил презрение върху Бог и Божия народ. Той вярваше, че филистимските богове са по-велики от Бога на Израил. Вярваше, че неговият ръст, неговата сила и оръжия ще победят всеки. Но, грях е да възлагаш упованието си на някого или на нещо повече отколкото на Бога. Голиат съгрешаваше пред Бога. Но може би и ти си като него. На кого се надяваш? На кого си уповал, за да те избави от наказанието за твоя грях, което заслужаваш? Може би ти си мислиш, че не се нуждаеш от спасение? Може би вярваш, че можеш да спасиш себе си като се опитваш да бъдеш добър? Ако правиш това, ти съгрешаваш пред Бога. Защото в Библията Той казва: „Който уповава на своето си сърце е безумен“ (Притчи 28:26). Безумният е грешник, който не вярва в Бога. Ти трябва да бъдеш като Давид и да се довериш на живия Бог, за да бъдат греховете ти простени. *(Учителю, ако използвате табло за основната истина, поставете „Бъди като Давид“ пред „Довери се на живия Бог“, което е вече на дъската).* Ти не можеш да уподаваш на някого или на нещо друго с изключение на истинския и жив Бог, за да извърши това за теб. Голиат беше безумен след като се надяваше на своята собствена сила или се доверяваше на лъжливи богове. *(Статуите, на които се покланяха филистимците не бяха живи и не можеха да направят нищо за тях.)*

– Аз ви презирам! Излезте и се бийте – изрева Голиат.

Давид чу гърмящия глас Някои от ужасените Израилски войници побягнаха. Давид беше разгневен.

– Кой е този филистимец? Как смее да хвърля презрение върху армията на живия Бог? – извика Давид.

Войниците сигурно са го погледнали много странно. Никой в целия Израил не беше говорил така – дори и царят. Всичко, което направи царят, бе да предложи голяма награда за този, който ще убие великана. Но никой не посмя да се бие с него. Но Давид помисли, че трябва да се довери на Бога за помощ. Веднага след това Елиав, по-старият брат на Давид, проговори ядосано:

– Какво правиш тук? Къде са овцете, за които трябва да се грижиш? Аз зная гордостта ти и лукавщината в сърцето ти. Слязъл си тук, за да видиш битката.

За Давид не беше лесно да слуша тези лъжи, но той спокойно отвърна:

– Що съм сторил сега? Аз само попитах – Той се обърна и започна да говори с другите войници наоколо, но историята се повтаряше. Всички бяха толкова уплашени, че никой не искаше да се бие. *(Преместете фигури 35, 38а, б и с, 39).*

Четвърта сцена (на открито) – Цар Саул, Давид, въоръжение, прашка

По това време някой бе споменал пред царя за това, което говореше Давид. *(Поставете Саул - фиг. 41).* Той повика Давид *(Поставете Давид - фиг. 35)* и бе изненадан от първите думи на този млад човек

– Няма причина за страх. Аз ще отида и ще се бия с гиганта.

Давид, младия овчар да излезе да се бие? Това е невъзможно!

– Не можеш да направиш това – каза Саул. – Ти си още много млад, а Голиат е бил обучаван на бой още от младежките си години.

Но Давид беше убеден, че е прав. Той знаеше, че е по-млад, по-малък на ръст и по-слаб от великана. Знаеше, че няма никакъв опит в битките, но той знаеше, че може да се довери на своя Бог. Той искаше Саул да знае това също. Ето защо, каза:

– Аз съм овчар и се грижа за овцете на моя баща. Понякога когато лъв или мечка са се появявали и са отвличали някое агне, не съм им позволявал да избягат. Гонил съм ги и съм избавял агнето от острите им зъби. Когато животното се вдигаше срещу мен, хващах го за гривата (козината), поразявах го и го убивах. Същото ще направя и с този филистимец, който презря армията на живия Бог.

Саул видя, че Давид наистина възнамеряваше да направи това. Но как можеше един младеж като Давид да унищожи този гигант? Давид му обясни как:

– Господ, Който ме отърва от лапата на лъв и от лапата на мечка, Той ще ме отърве и от ръката на този филистимец. (1 Царе 17:37). Давид знаеше, че Бог никога няма да го остави. Много пъти в миналото Бог му беше давал кураж и сила. Давид можеше да се постави в зависимост от Бога във време като това, защото той се беше доверил на Бога като негов спасител. Той нарече Бог „мое спасение“ (2 Царе 22:3). Да се довериш означава да зависиш от някой друг, който да направи нещо, на което ти не си способен. Можеш ли ти сам да се избавиш от наказанието за твоите грехове? Не. Не можеш. Има

ли някой, на когото можеш да се довериш, за да те спаси? Да. Има един. Това е Господ Исус Христос, Божият Син. Той понесе наказанието за греха когато беше на кръста. Вярваш ли, че Той умря за теб и че може да те спаси? Днес Му се довери да бъде твоя Спасител. Той ще отнеме целия ти грях и ще те направи праведен в Божиите очи, точно както направи с Давид. Това е пътят, на един живот, на упование в Бога. Когато ти Му се довериш, за да те спаси, тогава можеш да зависиш от Него по отношение на всичко, дори и за кураж

Точно това направи и Давид. Той помоли да му бъде позволено да отиде и да се бие с великана. Накрая Саул му каза:

– Иди и Господ да бъде с теб. – Но преди да позволи на Давид да излезе той донесе своето собствено въоръжение – Ти имаш нужда от това – каза Саул. (*Поставете въоръжението - фиг. 40*). Много бързо Давид бе облечен в Сауловата тежка ризница. На главата му бе поставен бронзов шлем. Давид постави меча на Саул около кръста си и след това се опита да тръгне. Беше невъзможно.

– Не мога да отида облечен по този начин – каза той – Не съм привикнал. Те ме дърпат назад – и той ги облече съблече. (*Махнете въоръжението - фиг. 40*). Давид щеше да вземе само това, което винаги носеше със себе си на полето. Имаше тояга и прашка, която използваше, за да хвърля камъни и да пази овцете. (*Поставете прашката - фиг. 43*). Те щяха да бъдат достатъчни. Чудя се какво ли си мислеше Саул, когато Давид се отдалечаваше. Виждаше го как минава покрай войниците от израилската армия и как продължава надолу към долината. (*Преместете Саул и Давид*). По пътя Давид спря за малко при един планински поток. Избра пет кръгли камъка и ги постави в малката си овчарска торбичка, завързана на колана му.

Пета сцена (на открито) – Давид и Голиат

Великанът го видя и излезе да го посрещне. (*Поставете Голиат и Давид - фиг. 42 и 35 на голямо разстояние върху дъската*). От двата хълма всички наблюдаваха как двамата се приближават. Виждаха могъщия въоръжен гигант, който носеше масивното си копие и меча. Виждаха и младия овчар без броня и без меч, който се приближаваше към великана. Те наблюдаваха през цялото време. Сърцето на Давид сигурно биеше силно. Но дори и да се страхуваше той не го показваше.

Неговото упование беше единствено в Господа. Той не бе зависим от въоръжението, което да го пази. Не бе зависим от своята собствена способност. Знаеше, че е много по-малък и по-слаб. Давид знаеше, че никога не би могъл да победи великана със своите собствени сили. Чувствал ли си се някога така, ти, който си християнин?

Чувствал ли си понякога, че има нещо, което трябва да направиш, но не можеш? Може би никога на никого в училище не си казал, че си спасен. Може би никой друг в твоя клас не е християнин. И ти се страхуваш, че ако те узнаят това, може би няма да искат да си играят с теб. Някои от тях могат да ти се смеят и подиграват. Трудно е да кажеш на другите, че си християнин, но Бог ще ти даде смелост, когато се нуждаеш от нея. Не е необходимо да станеш пред целия клас и да кажеш на всички, че си християнин. Бог ще ти даде подходящ момент, когато да кажеш, че си спасен. Някой ден, когато си с други деца, някое от тях може да използва Божието име в груб израз или да разкаже истории, които са неприятни. Ти би могъл да използваш момента и да обясниш много учтиво:

– Съжалявам, но не мисля, че е правилно да се говори така. Аз съм християнин. – Трябва смелост, за да се каже това, но Бог ще ти помогне, ако уповаваш на Него. Давид винаги се доверяваше на Бога за смелост и затова той се срещна лице в лице с великана. Той се довери напълно на Бог, за да победи Голиат.

Тези, които нямаха упование в Бога, сигурно си бяха помислили, че Давид е луд. Когато Голиат видя кой идва да се бие с него, той изпадна в още по-силна ярост.

– Вижте какво изпращат да се бие с мен – помисли той – Малко селско момче.

А когато видя тоягата в ръцете на Давид извика:

– Куче ли съм аз, че идваш насреща ми с тояга – и прокле Давид с боговете си. – Ела при мен и ще дам месата ти на въздушните птици и на земните зверове

Голиат заплашваше да убие Давид и да остави тялото му за храна на вълците и лешоядите. (*Учителю, ако обучавате съвсем малки деца, може би ще предпочетете да пропуснете този момент, а също и следващия параграф, когато птиците и животните изяждат телата. Също можете да пропуснете изречението, в което се казва, че Давид отсича главата на Голиат.*) Какъв ужасен, зъл

човек! В каква странна ситуация попадна Давид.

Но Давид не избяга. С ясен глас той отговори:

– Ти идваш срещу мен като вярваш, че твоят меч, копие и щит ще ти дадат победата над мен. Аз не се доверявам на оръжия. Аз се доверявам на Този, Когото ти презря. Всемогъщият Бог на Израил днес ще ми помогне да те убия. Птиците и животните ще изядат твоето тяло и телата на твоите войници. Цялата земя ще разбере, че има Бог в Израил. Всеки ще научи, че трябва да се доверява на Господа, а не на мечове и копия. Това е битка, която принадлежи на Господа. Ти ще умреш.

В това време огромният великан съвсем се разяри. Мога да си представя как той е сграбчил здраво копието си и се е отправил към Давид. Той ще да убие този глупав младеж, който се осмеляваше да му говори така. (*Преместете Голиат - фиг. 42 малко по-близо до Давид - фиг. 35.*) Дум-дум-дум, удряха краката му по нагрялата прашна земя. Ризницата му издрънча, когато той повдигна ръката си, за да метне страшното копие.

Давид побягна. Той бягаше бързо (пауза). Но той не побягна назад. А хукна към гиганта. (*Преместете Давид - фиг. 35, близо до Голиат - фиг. 42*). Извади един камък от торбичката си и го постави в прашката си. Използвайки цялата си ловкост той изстреля камъка към великана. Камъкът прелетя във въздуха и удари челото на Голиат точно под неговия шлем. Гигантът се строполи на земята като едно падащо дърво (*нараве пауза*) и умря. (*Заменете фиг. 42 с фиг. 44, докато произнасяте последното изречение*).

Давид изтича напред, повдигна тежкия меч на Голиат и му отрязва главата. Филистимският шампион бе убит от младия овчар. Филистимските войници не можеха да повярват на очите си. Те напуснаха палатките си и побягнаха към домовете си. Израилските мъже вече не се страхуваха. Те наизлязоха от скривалищата си с голям шум. Преследваха филистимците и избиха много от тях. Могъщата филистимска армия беше победена. Давид бе герой. Целият народ изглежда, че пееше за негова слава. Но как го бе направил той? Просто като уповаше на Бога. Той бе казал на Голиат: „Боят е на Господа и Той ще ви предаде в ръката ни“ (1 Царе 17:47). И той беше прав. Той упова на Бога и Бог не го излъга. Ако ти си християнин, довери се на Бога при всяка трудност. Той ще ти даде смелост когато си сам. Той ще ти даде силата, от която се нуждаеш, за да кажеш „не“, когато си изкушавай да съгрешиш. Кажи на Господа като Давид: „Господи, Боже мой, на Тебе уповавам“ (Псалом 7:1). Бъди като Давид – доверявай се на Бога.

Може би ти не си като Давид. Ти никога не си се доверявал на Бога, за да те спаси от греховете ти. Ти никога не можеш да победиш греха, но Исус може. Исус Христос понесе наказанието за греха, когато умря на кръста. Бог Го възкреси от мъртвите и сега Той е жив завинаги. Ако Му се довериш днес, целият ти грях ще бъде простен. Той ще те спаси и ще те пази винаги. Малко по-късно Давид писа: „И Господ ще им помогне и ще ги избави... понеже са прибегнали при Него“ (Псалом 37:40). Това може да бъде истина и за теб днес. Ще се довериш ли на Божия Син, Исус Христос, като на твой Спасител? Ти можеш да Му се довериш така, както си седнал на своето място. Довери Му се сега.

Допълнителна дейност

Нека децата да изиграят историята. Дайте на всеки роля – няколко филистимци, Голиат, няколко Израилски войници, Елиав, Авинадав, Сама, Есей, Давид, Саул, носачът на неговото снаряжение. (*Момчетата също могат да бъдат избрани за мъжки роли*). Помогнете на децата да си припомнят събитията, които се случиха и също какво означава урокът за нас.

Въпроси за преговор

1. Кой враг нахлу в земята на Израил? (*Филистимците.*)
2. Защо филистимците бяха уверени, че ще спечелят войната? (*Защото имаха великана на своя страна.*)
3. Какво изпитваше Израилската армия към Голиат? (*Те се страхуваха от него.*)
4. Защо беше грешно Израилтяните да се страхуват? (*Те трябваше да възложат упованието си на Бога.*)
5. Защо Давид дойде на бойното поле? (*За да донесе храна на братята си.*)
6. Защо Давид се разгневи, когато чу думите на великана? (*Защото той хвърляше презрение върху живия Бог.*)

7. Как се отнесе цар Саул към желанието на Давид да се бие с Голиат? *(Той помисли, че Давид е много млад и не е обучен да се бие.)*
8. Какво каза Голиат, че ще направи с Давид? *(Ще даде тялото му за храна на птиците и животните.)*
9. Защо Давид бе в състояние да победи могъщия великан? *(Защото уповаваше на Бога да му даде победата.)*
10. Какво се случи след като великанът бе убит? *(Филистимците бяха победени и Давид бе обявен за герой.)*

Пети урок

Приятел и враг

Текст от Библията: 1 Царе 18:1-16; 19:1-10; 20

Основна истина: Бог заповядва на децата си да се обичат взаимно.

Приложение:

Спасени: Трябва да обичаш всеки християнин!

Начало: Любчо и Мирослав – **ОИ 1**

План на урока:

- Йонатан и Давид стават приятели – **ОИС 2**
- Ревнивият Саул се опитва да убие Давид
- Саул казва на Йонатан да убие Давид
- Йонатан предупреждава Давид – **ОИС 3**
- Йонатан разговаря със Саул
- Саул отново се опитва да убие Давид
- Давид търси Йонатан – **ОИС 4**
- Давид и Йонатан правят планове и обещания – **ОИС 5**
- Саул се опитва да убие Йонатан

Кулминация: Йонатан носи новини на Давид

Заклучение: Давид и Йонатан се разделят – **ОИС 6**

Стих за запаметяване: Преговор на Псалом 23:1, 2

Нагледни пособия: Използвайте фон на открито и палат или обикновен фланел, за да преподавате като използвате наличните фигури.

За спасеното дете: Основната истина, избрана за този урок има приложение за спасените деца. Поради нуждата от тази истина тя трябва старателно да им бъде обяснена. Ние сме се концентрирали именно върху това. Но въпреки всичко, не пренебрегвайте спасените деца във вашето събрание тази седмица. В някоя друга част на програмата намерете време да кажете нещо кратко и простичко и за тях.

УРОК

Любчо и Мирослав обичаха да играят футбол. *(Учителю, ако във вашия клуб са само момичета или почти само момичета, променете имената с имена на момичета, а играта с народна топка или друг подходящ за вашия случай спорт. Ако клубът е смесен, по-добре е да се позовете на момчетата. Момчетата ще слушат.)* И двамата бяха вратари. Когато играеха мачове в училището, те винаги бяха в противоположни отбори.

Ето, че дойде времето за годишния мач със съседното училище. Кой ли ще бъде избран да играе в отбора? Само един от тях можеше да играе. И двамата бяха добри вратари. И двамата бяха християни. Те посещаваха заедно клуба на Добрата вест.

Един ден преди мача членовете на отбора бяха посочени в един списък, закачен на училищното табло. Всички се струпаха наоколо, за да видят кой ще играе. Любчо също се промъкна и погледна списъка. Името на вратаря винаги беше най-отгоре. 0, беше избран Мирослав. Любчо избяга настрана преди някой да види сълзите му. Той беше много разочарован. Завидя на Мирослав.

– Никога повече няма да говоря с Миро – помисли си той.

Вечерта в клуба на Добрата вест той научи стиха от Йоан 15:12, където Исус казва: „Обичайте се един другият както Аз ви възлюбих“. Беше му напомнено, че Бог заповядва на децата си да се обичат. *(Ако използвате табло за основната истина, поставете го на дъската в този момент).*

На следващия ден по време на мача Мирослав игра великолепно. Всеки път когато той спасяваше вратата от гол на Любчо му се искаше той да е на мястото на Мирослав. Но въпреки това продължаваше да вика толкова силно, колкото и другите. Когато мачът свърши той изчака Мирослав да напусне игрището и му каза:

– Добре игра, Миро! – Той се беше научил да обича другите, както Библията казва, че трябва да прави. Всъщност той постъпваше като един млад човек, за когото четем в Библията. Неговото име беше Йонатан.

Първа сцена (на открито или на обикновен фланел) – Саул, Йонатан и Давид

Йонатан беше царски син. (*Поставете Йонатан - фиг. 47*). Той беше силен, красив и много ловък когато използваше лък и стрели. Беше смел воин и велик водач. Йонатан уповаше на Бога, точно както и Давид. Той беше най-големият син на цар Саул (*Поставете Саул - фиг. 46*), което означаваше, че той трябваше да бъде следващия цар на Израил. Но всъщност кой щеше да бъде следващия цар? Да, Давид. Тъй като Саул беше съгрешил като не послуша Божията заповед, Йонатан никога нямаше да бъде цар.

Библията не ни казва дали Йонатан знаеше, че Давид щеше да бъде следващия цар. Но тя казва, че когато Давид уби Голиат, цар Саул беше много доволен от него. Той покани Давид да живее в двореца. (*Поставете Давид - фиг. 48*). Йонатан чу разговора на баща си с Давид и разбра, че е намерил приятел. Нямаше значение за него, че Давид беше просто едно малко овчарче. Той го обичаше много, много силно. За да докаже това, той взе своята красива царска дреха и я даде на приятеля си (*Поставете дрехата - фиг. 49, върху Давид*). Той даде на Давид и своята туника, ремък, копие и дори своето любимо оръжие – лъка. В онези дни да направиш подобно нещо означаваше, че отдаваш най-голямата почит на някого. Йонатановия подарък означаваше: „Ти си най-добрият приятел, когото някога съм имал.“

Знакът на любовта и приятелството е да даваш. Ако ти обичаш някого, ти желаеш да даваш на този човек. Бог изисква от децата си да изявяват любовта си към другите християни, давайки на тези, които са в нужда. Някои от първите християни правеха това. Веднага след като Господ Исус се възнесе на Небето много хора в Ерусалим бяха спасени. Сега те бяха Божии деца и както Библията ги нарича бяха братя и сестри в Божието семейство. Едно от първите неща, които тези нови християни направиха беше да споделят парите си, храната си и дрехите си с онези, които притежаваха съвсем малко. Може би и ти също би могъл да споделяш. Познаваш ли някое момиче християнка, което няма флу-мастери? А ти имаш много и можеш да и дадеш няколко, за да оцвети домашната си работа. Защо християните трябва да дават на тези, които обичат Исус? Исус казва: „Обичайте се един друг, както и аз ви възлюбих“ (Йоан 15:12) Как Исус те възлюби? Нима Той не остави Небето за теб? Нима Той не проля своята драгоценна кръв за теб? Нима Той не ти е дал вечен живот? Когато ти или аз мислим за това, което Исус ни е дал, това ни помага да даваме на другите, точно както постъпи Йонатан с Давид (*Махнете всички фигури*).

Втора сцена (на открито или на обикновен фланел) - Саул и Давид

(*Поставете Давид - фиг. 48*). Давид не само се върна със Саул и Йонатан, за да остане в двореца, но той щеше да бъде един от водачите на Сауловата армия. Всички бяха доволни. По пътя за дома след битката с Голиат жените от околните градове наизлязоха, за да поздравят царя. (*Поставете Саул - фиг. 46*). Голиат беше мъртъв, филистимците разбити. Битката беше приключила, така че те играеха и пееха с радост. Над звуците от музикалните им инструменти се носеха думите: „Саул порази хилядите си, а Давид десетките си хиляди“.

Те бяха много доволни, че Давид беше убил великана. Но хвалението им разгневи Саул. Той завидя на Давид, че бе обект на по-голямо хваление. Саул беше царят. Той трябваше да получи хвалбите. Може би тогава на ума му дойде една мисъл.

– Дали Давид ще бъде следващия цар? – Той сигурно си спомни думите на Самуил:

– Понеже ти си отхвърлил Божието слово, Бог те е отхвърлил като цар – Ако това, което Самуил беше казал е истина, Йонатан никога нямаше да бъде цар

– Може ли Давид да бъде цар? – мислеше си той. Зли завистливи мисли занимаваха Саул през целия път към дома. (*Махнете Саул и Давид - фиг. 48 и 46*).

Трета сцена „а“ и „б“ (дворец или обикновен фланел) - Саул, Давид, копие

На следващия ден Саул отново бе в едно от мрачните си настроения. (*Поставете Саул - фиг. 50*). Давид взе арфата и започна да свири, както правеше това преди. (*Поставете Давид - фиг. 51*). Може би Саул щеше да се успокои от музиката. Но, не. (*Махнете фиг. 50 и 51*). Саул грабна копие то си и

върхлетя разярен върху Давид (*Поставете царя, копието и Давид - фиг. 52-54*). Той метна копието, за да го убие. (*Придвижете копието*). Два пъти Давид се отдръпна и се избави.

(*Махнете фиг. 52, 53 и 54*).

Страх изпълни сърцето на Давид, но Саул беше много по-уплашен. (*Поставете Саул- фиг 50*). Той се уплаши от Давид, защото знаеше, че Бог беше с този младеж, а не с него. Той може би се уплаши, че Давид ще го убие, за да вземе царството му. Давид нямаше намерение да прави това. Той можеше лесно да убие Саул, но не го направи. Обаче Саул нямаше никакъв шанс. Той изгони Давид от двореца. И вместо да бъде велик предводител на армията, Давид бе направен капитан на 1000 души. Но дори и в тази работа той имаше успех и всички хора го обикнаха.

Саул обаче имаше и друга причина да изпъди Давид. Той си помисли: „Защо аз да го убивам? Филистимците ще направят това.“ Той дори планира една ситуация, в която Давид със сигурност щеше да бъде убит от филистимците. Но Давид не умря. Той печелеше всяка битка. (*Махнете Саул*).

Четвърта сцена (дворец)- Цар Саул и Йонатан

Това вече беше прекалено много за Саул. (*Поставете Саул - фиг. 46.*) Той нареди на всичките си слуги да убият Давид. Той дори повика своя син Йонатан и му каза да убие Давид (*Поставете Йонатан - фиг. 55*). Но Йонатан не можеше да стори това, въпреки че беше непослушание спрямо баща му. Той трябваше да бъде покорен на Бога, защото Бог заповядва да не убиваме. Как би могъл дори да си помисли да убие своя приятел? (*Махнете всички фигури*).

Пета сцена (на открито) -Йонатан, Давид и камъни

Вместо това той излезе и намери Давид, за да го предупреди за опасността. (*Поставете Йонатан. Давид и камъни - фиг. 48, 55 и 56.*)

– Скрий се до сутринта – каза той – Аз ще говоря с баща ми за това и ще ти кажа какво съм открил. (*Махнете Йонатан, фиг. 55*). След като Давид избяга и се скри той сигурно си е помислил колко е добре, че има такъв мил и верен приятел Такъв приятел няма да ти позволи да паднеш когато си в трудност Ти такъв приятел ли си? Готов ли си да се застъпиш за друг християнин, когато някой говори неверни и лоши неща за него? Ще продължиш ли да играеш с Антон, дори ако останалите ти приятели в училище искат ти да го пренебрегваш? Бог иска от теб да обичаш другите християни без значение какво ти струва това. Поискай от Бог да ти помогне да бъдеш верен и честен приятел като Йонатан. (*Махнете Давид и камъните*).

Шеста сцена (дворец) - Йонатан и Саул

Йонатан направи това, което беше обещал (*Поставете Йонатан и Саул - фиг. 55 и 46*). Той напомни на баща си това, което Давид бе сторил за него и по-специално убийството на великана.

– Давид никога не е направил нищо срещу теб. Той винаги е бил добър с теб. Защо искаш да го убиеш? – попита Йонатан. Саул послуша думите на своя син и обеща пред Бога, че Давид няма да бъде убит. (*Махнете всички фигури*).

Давид беше доведен обратно в двореца. Миналото бе забравено. Но наистина ли? Саул не удържа на обещанието си. Той отново се опита да убие Давид. Тогава Давид напусна двореца и града, защото Саул изпрати своите войници да го убият. Давид побягна в храма, където бе Самуил. Сауловите войници го преследваха, но дори и при тези обстоятелства Бог го запази.

Седма сцена (на открито) - Давид и Йонатан

По това време Давид бе много изплашен. (*Поставете Давид - фиг. 48*). Какво можеше да направи? Къде можеше да отиде? Той веднага помисли за своя приятел Йонатан би помогнал. Давид беше сигурен в това. Той пожела да бъде с Йонатан. Ако ти обичаш някои хора, ти наистина желаяш да бъдеш с тях. Божиите деца трябва да проявяват любовта си един към друг като общуват с други християни. Къде можете да прекарате времето си с други християни? (*Можете ли позволите на децата да дадат предложения. А те биха споменали църквата, неделното училище, клуба на Добрата вест, изучаване на Библията в училище.*) Ти трябва да желаяш да бъдеш с други, които обичат Господ Исус Христос. Важно е да се срещаш с християни и да общуваш с тях приятелски навсякъде. Знаеш ли какво ще се случи когато се срещнеш с тях? Ще откриеш, че вече не е необходимо да посрещаш проблемите сам. Споделяйки проблемите си с други християни, ти често помагаш на себе си. Може би ти имаш проблем и изглежда, че няма никой, който да се погрижи за това. Аз искам да знаете, че

ви обичам и желая да ви помогна. Ела при мен след събранието или по всяко друго време и ми кажи. че искаш да разговаряме за твоя проблем. Ще се радвам да отделя време и да поговоря с теб. Когато имаш приятели християни, които те обичат, трудните времена изглеждат по-леки. Това е, което разбра и Давид и затова той побърза към Йонатан. (*Поставете Йонатан - фиг. 47*).

– Йонатане. моля те, кажи ми какво съм направил? За кой грях съм виновен, че баща ти иска да ме убие?

– Да те убие? – възкликна Йонатан – Ти няма да бъдеш убит! Баща ми ми казва всичко, което прави. Това не е истина, Давид.

– Не, истина е – каза Давид с глас, изпълнен с тъга. – Твоят баща знае, че ние с теб сме приятели. Той не иска ти да бъдеш разстроен и за това го е запазил в тайна от теб. Аз ти казвам, Йонатан, между мен и смъртта има само една стъпка.

Йонатан можеше да види, че Давид наистина е уплашен. Той се опита отчаяно да му помогне.

– Какво искаш да направя – попита той.

– Имам план – каза Давид – Утре започва празникът на Новолунието и ще ме очакват да обядвам с царя. Позволи ми да изчезна за два дни. Ако баща ти попита къде съм, кажи му, че съм се върнал у дома във Витлеем, за годишната жертва. Това ще бъде знакът – ако той каже „много добре“, тогава аз съм в безопасност. Но ако се разгневи, ще разберем, че иска да ме убие. Що се отнася до теб, Йонатане, помни нашите обещания пред Бога. Бъди благ към мен. Ако аз съм виновен, убий ме ти самият. Защо да бъда предаден на твоя баща?

Може би това беше една възможност за Йонатан. Приятелството му с Давид му причиняваше неприятности с неговия баща, а нещата лесно можеха да се влошат. Освен това изглежда, че Йонатан в този момент разбра, че Давид щеше да бъде цар на неговото място. Ако сега убиеше Давид, той щеше да бъде следващият цар.

– Никога – шепнеше непрестанно той – Никога.

Йонатан бе дал обещание и никога нямаше да го наруши. Божиите деца трябва да проявяват любов помежду си като никога не нарушават обещанията си. Ако си обещал на Райна, че ще отидеш на нейния спортен празник в училище, трябва да удържиш на обещанието си, дори ако твоята любима телевизионна програма е по същото време. Истинските приятели правят всичко възможно, за да удържат на обещанията си. Това беше едната причина, поради която Йонатан за нищо на света нямаше да причини зло на Давид. Другата причина бе, че той наистина обичаше Давид. Не можеше да понесе да види, че на Давид му е причинено някакво зло.

– Слушай – каза той, – Ако имах представа, че баща ми иска да те убие, не бих ли ти казал? Хайде нека да направим план. (*Сменете Йонатан - фиг. 47 с фиг. 55*).

Както вървяха заедно през полето, Йонатан обеща, че за всичко, което се случи, ще уведоми Давид. Той поиска от Давид да обещае, че винаги ще проявява благост към него и семейството му. В този ден те подновиха обещанията помежду си. Трудно беше да се разбере какво би могло да се случи в бъдеще. Ще могат ли някога да се срещнат отново? Можеше да бъде опасно, за Йонатан да донесе новините на Давид. Но Йонатан имаше план.

– В други ден, вечерта, чакай зад тази камара от големи камъни – каза Йонатан. – Ще изстрелям три стрели наблизко сякаш се прицелвам в даден обект. След това ще изпратя едно момче да събере стрелите. Сега, ето тук е тайната. Ако му кажа „Стрелите са от тази ти страна“, ще знаеш, че си в безопасност, за да излезеш. Но ако аз извикам „Стрелите са зад теб“ тогава ти трябва да бягаш далеч. Това ще е, което Господ е планирал за теб – Господ те изпраща далеч.

И така двамата приятели се разделиха.

– Помни това, което говорихме – каза Йонатан, когато те се разделиха – Господ е свидетел на нашето обещание завинаги.

Тогава Давид изчезна. (*Махнете всички фигури.*)

Осма сцена „а“ и „б“ (дворец) – Маса, Саул, Йонатан, Саул с копие

По време на празника на Новолунието царят седна, за да се храни. (*Поставете Саул и масата - фиг. 50 и 57.*) Йонатан бе там. Авенир, военачалникът, също. А мястото на Давид беше празно. Саул забеляза това, но не каза нищо през първия ден. На втория ден от празника Саул каза на сина си: (*Поставете Йонатан - фиг. 47.*)

– Защо Давид не дойде вчера, нито днес?

Йонатан му обясни, че има празник във Витлеем. (*Ние не знаем дали Давид е отишъл до Витлеем, въпреки че той е имал достатъчно време, за да отиде до там и да се върне.*) Саул бе разгневен, разгневен на Йонатан.

– Знаеш ли, че докато той е жив, ти никога няма да бъдеш цар? – извика той, – Сега иди и ми го доведи тук, защото той трябва да умре.

– Защо? Какво е сторил? – попита Йонатан. (*Махнете Саул - фиг. 50: поставете Саул с копие - фиг. 52 и 53*). Саул беше толкова ядосан, че грабна копие си и го запрати по сина си. Но Йонатан избяга. (*Махнете Йонатан - фиг. 47; преместете всички фигури*).

Девета сцена „а“ и „б“ (на открито) - Йонатан, момче, камъни, Давид и Йонатан заедно

Йонатан беше много ядосан. Сега той със сигурност знаеше, че баща му искаше да убие Давид. Той напусна празненството. Не яде нищо през целия ден. Беше много разстроен от начина, по който баща му се отнася с Давид. На следващата сутрин той отиде на полето близо до камарата камъни, където Давид се беше скрил. (*Поставете камъните - фиг. 56*). Едно момче беше с него. (*Поставете момчето - фиг. 59*). Йонатан постави една стрела на лъка си и я изстреля. Давид наблюдаваше от своето скривалище. Той сигурно видя как момчето се затича. Може би дори проследи с очи полета на стрелата във въздуха. Къде ли се приземи тя? След това той чу думите:

– Стрелата не е ли зад теб? Побързай и я донеси обратно – това бе известието на Йонатан, с което той искаше да каже, че Давид трябва да бяга. Давид погледна момчето. То тичешком се върна обратно при Йонатан и след това бързо се отдалечи с оръжието към двореца. (*Махнете момчето - фиг. 59 и Йонатан - фиг. 47*). Когато обстановката се поуспокои Давид излезе иззад камъните и падна на колене в нозете на Йонатан. Три пъти той се поклони с лице до земята. В библейските времена хората често се покланяха на други, но не по три пъти както направи Давид. След това той се изправи и двамата мъже се прегърнаха и заплакаха поради голямата им тъга от раздялата (*Поставете Давид и Йонатан - фиг. 60*).

Оставаше им много малко време да бъдат заедно. След това с последно напомняне на обещанията, които си бяха дали, те се разделиха. (*Махнете фиг. 60*) Завинаги те и техните потомци щяха да проявяват благост едни към други. Дали щяха да се видят някога отново?

Колко тъжен ден за двама толкова скъпи приятели! Но те щяха да си останат приятели завинаги, макар и разделени. Ти приятел ли си на други християни? Ако ти си християнин, поискай от Господа да ти помогне да бъдеш винаги верен, мил и истински приятел. Помоли Го да ти помогне да обичаш всеки християнин. Някои от тях ще ти станат прекрасни, близки приятели, може би толкова близки колкото бяха Давид и Йонатан. Други пък никога няма да бъдат твои най-близки приятели, но ти трябва да проявяваш любов и към тях Помнете, че те също са в Божието семейство. Те са твои братя и сестри. Помни какво е направил за теб Господ Исус. Той те обикна и предаде Себе Си за теб. Неговата заповед е „Обичайте се един другия, както и Аз ви възлюбих“ (Йоан 15:12). Понякога изглежда трудно да се покоряваме на тази заповед Нека се молим и да искаме Бог да ни помогне:

„Скъпи, Господи Исусе, благодарим Ти, че ни обичаш толкова много, че на кръста взе нашето наказание. Помогни на всички нас, които сме християни да обичаме другите християни. Прости ни, че понякога не се обичаме както подобава и ни научи да обичаме по начина, по който Ти обичаш. Амин.“

Допълнителна дейност

Нека децата да опишат какво означава да бъдеш приятел на някого. Дайте празен лист и молив на всяко дете. Те трябва да нарисуват как някой помага на друг човек, който е в нужда. Рисунката може да бъде проста – дори, ако те пожелаят да използват фигурки от чертички.

Въпроси за преговор

1. Как бе името на най-големия син на цар Саул? (*Йонатан*.)
2. Къде отиде Давид след като битката беше спечелена? (*Обратно в двореца заедно със Саул и Йонатан*.)
3. Какво правеха жените, така че цар Саул се изпълни със завист? (*Те нееха: „Саул порази хилядите*

си, а Давид десетките си хиляди“.)

4. Как Давид се опита да направи Саул щастлив? *(Като свиреше на своята арфа.)*
5. Тъй като Саул завидя на Давид какво се опита да направи? *(Да го убие с копие то си.)*
6. Освен че му завидя, Саул се изплаши от Давид, защо? *(Той разбра, че Бог беше с него.)*
7. Какво обещание поиска Йонатан от Давид? *(Той винаги да показва благост към него и семейството му.)*
8. Защо Саул се разгневи на Йонатан когато Давид не дойде на празника? *(Защото той каза, че докато Давид е жив, Йонатан няма да бъде цар.)*
9. По какъв начин Йонатан показа на Давид, че трябва да бяга, за да спаси живота си? *(Той изстреля три стрели и каза на малкото момче: „Стрелата не е ли зад теб?“.)*
10. За чия любов ни напомня любовта на Йонатан? *(За любовта на Господ Исус Христос).*

Шести урок

Давид пожалва врага си

Текст от Библията: 1 Царе 21:1-22:2; 22:17-19; 23:1-24:22; 26:1-25.

Основна истина: Бог заповядва на Своите деца да показват милост към другите.

Приложения:

Неспасени: Не можеш да се покориш на тази заповед, докато не познаеш Божията милост към теб.

Спасени: Трябва да прощаваш на тези, които те мразят и ти причиняват зло.

Начало: Укриването

План на урока:

- Давид бяга
- Ноб и Одолам – **ОИ 1**
- Кеила
- Посещението на Йонатан
- Давид се скрива в пещера
- Саул влиза
- Давид отрязва парче от дрехата на Саул – **ОИС 2**
- Давид говори на Саул
- Саул изглежда се покаява – **ОИН 3**
- Давид, намира Саул да спи
- Давид отказва да убие Саул – **ОИС 4**

Кулминация: Саул казва: „Никога повече няма да се опитам да ти причиня зло.“

Заклучение: Саул и Давид вървят по различни пътища – **ОИС 5** и **ОИН 6**

Стих за запаметяване: Псалом 23:3

Нагледни пособия: Използвайте обикновен фланелен фон за всички сцени, най-добре – черен. Направете сами отвора на пещерата като го нарисувате. Той може да бъде направен от фланел, но може би ще ви бъде по-лесно да го пригответе от бяла хартия.

Ще ви бъде необходима хартия (или фланел) с размери 42/30 см. Разделете я с молив на квадрати с размери 6 см, както модела по-горе. Ръководейки се от квадратите, нарисувайте върху разграфената хартия отвора на пещерата, като използвате черно мастило. След това изтрийте следите от молива и оцветете сцената както ви хареса. Изрежете крайната форма. Ако сте използвали хартия, залепете я на фланел или с остатъците от мъхестата хартия. Обърнете внимание на това, че ако използвате хартия, фигура 73 ще бъде необходимо да се постави на входа на пещерата в сцена 4а, като използвате нещо, с което да я закрепите там. За да има ефект, отворът на пещерата трябва да се постави върху черно фланелно платно.

Урок

Крили ли сте се някога от някой? (*Позволете на две или три деца да ви разкажат кога, защо и къде са се крили?*) В повечето случаи когато се крием, то е защото играем някаква игра или защото искаме да изненадаме някого.

Първа сцена (обикновена дъска) – Давид, Ноб, Гад, пещера, мъже. Премествайте Давид от място на място.

„Аз трябва да се скрия“, помисли си Давид. (*Поставете Давид - фиг. 61*). Но това не беше нито шега, нито игра на криеница. Давид беше изплашен Саул го мразеше и беше решил да го убие. Той нямаше приятели, които да му помогнат, нито пък оръжие, което да употреби. Той побягна към Ноб (*Поставете фиг. 62*) град, в който живееха само свещеници и техните семейства. Давид излъга свещеника относно причината, поради която бе там. Ахимелех, свещеникът, помисли, че Саул го е изпратил и беше мил с него. Той даде на Давид храна и един меч, който някога бе принадлежал на Голиат.

Не след дълго Давид видя един от Сауловите слуги да го шпионира. Затова той трябваше да си

тръгне. Тогава побягна към Гад (*Поставете града - фиг. 63, като преместите Давид*). Гад се намираще в земята на филистимците. Глупаво беше Давид да отива там. Той осъзна това.

– Как мога да избягам – запита се той. След това направи един план. Представи се на луд. Той действаше повече като животно, отколкото като човек. Филистимците се зарадваха, че могат да се освободят от него, но къде да отиде сега?

Давид взе разумно решение – да се върне в своята собствена страна. Той живееше далеч от градовете и се криеше в една пещера, наречена пещерата Одолам. (*Поставете фиг. 64 като преместите Давид*). По някакъв начин семейството му научи къде се намира той и се присъединиха към него. (*Поставете фиг. 65*). После дойдоха и други, които предложиха помощта си. Много скоро Давид имаше група от 400 мъже. Той започна да ги обучава за войници, за да могат те да му помогнат да избяга от Саул. Нямаше планове да напада Саул или да го убие. Той искаше да прояви милост към Саул. Искаше да бъде благ към Саул, въпреки че Саул не заслужаваше. Защо Саул не заслужаваше милост от Давид? (*Позволете на децата да отговорят*). Точно така. Той се опита да убие Давид. За малко щеше да убие собствения си син Йонатан, защото той помагаше на Давид. Саул уби дори 85 свещеника в Ноб, защото те бяха помогнали на Давид. Саул нямаше милост към никого, но Давид имаше милост към Саул. Той знаеше, че Божиите деца винаги трябва да показват милост към другите и така той се пазеше далеч от пътя на Саул.

Втора сцена (*обикновена лъска*) - Кеила, Давид и мъже

След известно време до Давид дойдоха вести, че филистимците атакуват Кеила. Кеила беше град, заобиколен с крепостна стена. (*Поставете Кеила - фиг. 66*). Той бе само на няколко километра от тяхната пещера. Какво трябваше да направи Давид? Трябваше ли да помогне на този град? Неговите мъже никога преди това не бяха участвали в битка и се страхуваха от филистимската армия. Давид направи нещо много мъдро. Той се помоли. И Бог му каза да отиде и да се бие. (*Поставете Давид и мъжете - фиг. 61 и 65*). Бог обеща да предаде филистимците в ръцете на Давид и точно това се случи. Филистимците бяха разбити и Кеила бе спасен. Давид и мъжете му влязоха в града, за да живеят там. (*Махнете Давид и мъжете - фиг. 61 и 65*).

Някой обаче каза на Саул, че Давид живее в Кеила.

– Добре – отговори Саул. – В този град със стени и врати, той е попаднал в капан. Саул реши да ги обгради, но Давид чу за този план. „Какво да направя?“ помисли си той. „Може би тук ще бъде в безопасност. Сигурно хората от Кеила няма да ни предадат на Саул след това, което ние направихме за тях.“ Още веднъж Давид се помоли на Бог за съвет. Бог му каза, че народа наистина ще го предаде на Саул. Затова Давид и мъжете му се разпръснаха преди още Саул да наближи Кеила. (*Махнете фиг. 66.*) Те бродеха заедно из полята. Но сега групата се беше увеличила на 600 души.

Трета сцена (*обикновена дъска*) - Пещера, храсти, канари, Давид и Йонатан

Ден след ден Саул търсеше Давид, но Бог го пазеше в безопасност. Сигурно това е бил един много труден живот. Те живееха в пустинята и се криеха в пещери и дупки в земята. (*Поставете пещера - фиг. 64.*) Те се прикриваха зад канари и храсти и зад всичко друго, което можеха да намерят. (*Поставете фиг. 67-69.*)

Но един ден за Давид имаше чудесна изненада. Кой мислите, че откри неговото скривалище? Това беше Йонатан, неговият най-добър приятел. (*Поставете Йонатан - фиг. 70, заедно с Давид - фиг. 61.*)

– Не се страхувай – каза той на Давид. – Моят баща няма никога да може да те убие. Ти ще бъдеш нашия цар и аз ще служа с теб. Сега, дори баща ми знае, че това е истина.

И така Йонатан насърчи Давид да запази упованието си в Бога. Двамата млади приятели подновиха обещанията, които си бяха дали. Те отново си обещаха да показват благост и милост към семействата си винаги. След това Йонатан трябваше да си тръгне и да се върне у дома си. (*Махнете Йонатан и Давид.*)

Давид продължаваше да търси скришни места, за да се крие от Саул. Той се нуждаеше да бъде някъде в безопасност, защото сега Саул имаше 3 000 специално подбрани мъже, които да му помагат и те се приближаваха много бързо. (*Махнете всички фигури.*)

Четвърта сцена „А“ и „Б“ (*обикновен черен фланел*) - отвор на пещера, Саул - фиг. 73; Давид - фиг. 61)

(Можете да преподадете тази сцена и без нагледните пособия като използвате черно платно, за да покриете дъската и да представите тъмнината в пещерата.)

Давид разбра, че открил идеалното място за укриване. *(Поставете Давид - фиг. 61.)* Това беше една дълбока тъмна пещера. *(Поставете отвора на пещерата или сложете черния фланел).* Бързо и спокойно Давид и неговите мъже пропълзяха в тъмнината до дъното на пещерата. Те бяха сигурни, че не можеха да бъдат видяни *(Махнете Давид)*, а пък можеха да наблюдават отвора. Може би армията на Саул щеше да мине оттам. Но, не. „Някой идва.“ Те можеха да чуят стъпки, които приближаваха. После видяха един мъж, който стоеше на ярката слънчева светлина пред входа на пещерата. *(Поставете Саул - фиг. 73.)* Това беше Саул. Той влизаше. Щеше ли да ги открие? После той спря. Не търсеше никого. Той просто искаше да отиде по нужда. Влизайки в тъмния ъгъл *(махнете Саул)*, Саул нямаше представа, че Давид и неговите мъже бяха зад него. Мъжете на Давид помислиха, че тази толкова добра възможност не трябва да се пропускат.

– Давид, иди го убий – прошепнаха те. – Бог го е предал в ръката ти.

Давид извади острия си меч и тихо пропълза зад царя. С бързо проблясване на острието той отрязва края на Сауловата дреха. Саул не видя и не чу нищо. Той не разбра, че част от дрехата му беше отрязана. Давид изпълза обратно при мъжете. Те бяха очудени. Давид не беше убил Саул.

– Нека ние да го сторим – си казаха те шепнешком, но достатъчно силно. Давид едва ги удържа. За тях беше трудно да повярват, че някой можеше да покаже милост към Саул. Но Давид го направи, въпреки всичките злини, които царят беше извършил.

Защо той беше милостив? Защото Бог се беше показал милостив към него. Давид имаше достатъчно време за размисъл, докато се криеше в пещерата Одолам. Той беше говорил лъжи в Ноб, беше постъпвал много глупаво в Гад, не беше угоден на Бога много, много пъти. Бог не го беше наказвал по начина, по който той заслужаваше да бъде наказан. Наистина, когато Давид съжали за своя грях, Бог му прости. Бог се бе показал много, много милостив към Давид. Ето защо, Давид беше милостив към Саул. Ако Господ Исус е твоят Спасител, тогава ти трябва да правиш като Давид. Теб никога не се опитва да те убие, но може би в училище има някое момиче, което обича да ти причинява неприятности с учителя. Тя говори лъжи, че ти преписваш или че си разхвърляш нещата наоколо. И после обвиняват теб, че не си подреден. Сигурно ти се иска да ѝ го върнеш, нали? Ти се опитваш да измислиш някакъв начин за това. Спри! Не прави като нея? Прави това, което Бог желае и покажи милост, въпреки че тя не го заслужава. Използвай понякога възможността да ѝ кажеш, че си християнин и че ѝ прощаваш. Библията ни казва да бъдем: „...един към друг благи, милосърдни, да си прощаваме един на друг, както и Бог в Христос е простил на нас“ (Ефесяни 4:31.) Да направиш това означава да покажеш милост като Давид. Наистина той почувства, че не е бил достатъчно милостив.

– Аз дори не трябваше да отрежа от неговата дреха – прошепна той на мъжете.

– Ш-шт!

Саул отново се раздвижи. Той излизаше от пещерата. Давид се изправи, за да го последва. *(Махнете входа на пещерата и черния фланел. Или ако сте използвали само черен плат, за да представите тъмнината, махнете го.)* Вън от пещерата Давид извика: *(Поставете Давид - фиг. 61.)*

– Господарю мой, царю! *(Поставете Саул - фиг. 73)* – Саул се сепна като чу името си. Той се огледа наоколо и видя един мъж, който се покланяше до земята пред него. Давид каза:

– Защо мислиш, че искам да ти сторя зло? Аз можех да те убия в пещерата. Моите мъже искаха да сторя това, но аз казах: „Не, няма да го направя, защото той е един, който Бог бе помазал, за да бъде нашият цар.“

– Погледни, Сауле! – Давид се приближи. – Аз държа в ръката си част от твоята дреха.

Давид показа на Саул парчето плат, което бе отрязал. *(Поставете плата - фиг. 74, в ръката на Давид.)* На Саул му беше трудно да повярва.

– Това твоят глас ли е Давид? – извика той и след това започна да плаче. – Ти си по-добър човек от мен, а аз съм се отнасял с теб зле. – Саул разбра, че Давид наистина е бил добър към него. – Ти можеше да ме убиеш, но не го направи. Нека Господ да бъде добър към теб, заради милостта ти към мен. Аз зная, че ти ще бъдеш цар на Израил. Обещай ми, че няма да убиеш семейството ми, когато станеш цар. (Това правели новите царе, когато са поемали управляваните от други царе страни.)

Давид беше много щастлив да даде такива обещания на Саул. *(Махнете всички фигури.)*

Изглежда Саул съжaliaваше за греха си. (*Поставете Саул - фиг. 17*). Може би за кратко време Саул наистина се прояви милостив към Давид, но той бързо се промени. Отново търсеше начин да го открие и да го убие. Ако той действително съжaliaваше, не би правил това.

Саул не беше се обърнал от своя грешен път към Божия път. Той продължи да мрази Давид. Ти също можеш да бъдеш като Саул, ако никога не се обърнеш към Бога. Има ли някой, когото е по-лесно да мразиш, отколкото да обичаш? Може би момчето, което ти завижда, защото ти често си между най-добрите в училище. Той винаги е груб с теб и те нарича с разни имена. Лесно ли е да бъде показана милост към него? Не. Не е лесно. И на теб ти се иска да го наречеш с всевъзможни имена или дори да го накажеш по някакъв начин. Но Бог казва, че ние винаги трябва да показваме милост и да бъдем благи към тези, които са против нас. Как можем да правим това? От самосебе си ти не би могъл, защото твоето грешно сърце те кара да вършиш точно обратното на това, което Бог иска. Твоят грях те кара да желаеш да отвръщаш на злото със зло вместо да показваш милост.

В Библията се разказва за един човек, който някога е бил със сърце, точно като твоето. Той мразел някои хора, биел ги и ги хвърлял в затвора. Някои от тях дори били убити. Той ги мразел, защото те били християни. Той не проявявал към тях милост. Докато един ден този човек срещнал Божия Син, Господ Исус Христос. В този ден той открил, че неговият път бил грешен. Той се обърнал от греха си, за да върви по Божия път и незабавно бил опростен. Бог имал милост към него. От този ден нататък той бил съвършено променен. Той вече обичал християните, бил добър и милостив, дори към тези, които го биели и хвърляли в затвора. Каква промяна! Ти също можеш да бъдеш така променен днес. Ти можеш да получиш милост от Бога, поради това което направи Исус Христос. Той взе наказанието, което заслужават грешниците, така че всички, които призоват Бога да намерят милост. „Защото Ти, Господи, си благ и готов да прощаваш и много милостив към всички, които Те призовават“ (Псалом 86:5). Има милост за всеки, който я търси, Ще поискаш ли от Бог да покаже милост към теб днес? Извикай към Него, за да прости греха ти. След това Той ще ти помогне да показваш милост към другите. Той помогна на Давид да прояви милост към Саул. Въпреки това Саул не беше готов да покаже милост към Давид. (*Махнете Саул - фиг. 17*).

Пета сцена (обикновена дъска) - Сауловият лагер - фиг. 75. Саул 71, копие, делва и трева. Давид, Ависей

Много скоро Саул откри къде се криеше Давид. Но мъжете на Давид внимаваха и можеха точно да кажат къде Саул беше разположил стана си. Давид отиде да огледа лагера. Взирайки се иззад скалите той видя целия стан. (*Поставете стана - фиг. 75*). Саул лежеше заспал (*Поставете Саул - фиг. 71*) с цялата си армия около него. Авенир, военачалникът на армията и всеки един обикновен войник спяха дълбоко. Дори и часовете не бяха будни. Нищо не помръдваше. Не се чуваше никакъв звук освен дишането на 3 000 спящи мъже.

– Кой ще дойде с мен? – попита Давид.

Ависей прояви желание. Всред тъмнината на нощта двамата мъже изминаха пътя до неприятелския лагер. (*Поставете Давид и Ависей - фиг. 61 и 78, отляво на дъската.*) Какво би се случило, ако някой войник се събудеше? Давид и Ависей внимателно си проправиха път през стана. Те вървяха право към центъра. (*Докато произнасяте последното изречение, преместете фиг. 61 и 78 малко по-надясно на дъската*). Там бе Саул. Близо до главата му лежеше делвата за вода. (*Поставете тревата и делвата за вода - фиг. 76 и 77*). Отстрани забито в земята, имаше едно копие, (*поставете копието - фиг. 72*) Давид и Ависей пристъпиха точно до мястото, където лежеше Саул. (*Придвижете фигури 61 и 78.*) Все още никой не се помръдна. Нито едно око не се отвори. Ависей се доближи до ухото на Давид и каза:

– Бог е предал твоя враг в ръцете ти. Позволи ми да го забода в земята с копието – Не!

За Давид бе невъзможно да бъде груб със Саул. Давид беше пожалил веднъж живота на Саул, а вижте какво бе направил Саул. Саул не бе показал милост към Давид. Саул заслужаваше да умре. Давид прошепна:

– Не го убивай. Аз не мога да се докосна до Господния помазаник. Господ ще види, че той умира, но аз не ще го убия. Вземи копието и делвата за вода и да се махаме от тук. (*Придвижете Давид и Ависей с делвата и копието обратно през дъската*).

Докато те внимателно се движеха през спящата войска, Ависей сигурно се е възхищавал на Давид.

Давид отново бе показал милост към Саул. Той не заслужаваше милост, когато беше в пещерата, не я заслужаваше и сега.

Защо Давид беше милостив? *(Позволете на децата да отговорят. Потърсете отговора, в който се казва, че той беше милостив, защото Бог бе проявил милост към него.)*

Давид направи това, което Бог желае да правят всички негови деца – да бъдат милостиви и да постоянстват в проявяването на милост. Може би ти си християнин и си бил милостив към едно момче, което винаги се е отнасяло зле към теб. Ти си му прощавал, но той продължава да се държи зле и ти чувстваш, че е време да му го върнеш. Това е погрешно. Един ден Петър попита Господ Исус: „Колко пъти трябва да прощавам на този, който ми съгреша? До седем пъти ли?“ „Не“ отговори Господ Исус. „Не седем пъти, но седемдесет пъти по седем“ (Матей 18:21-22). Господ Исус искаше да каже, че ние трябва да прощаваме отново и отново, без да броим. Ти никога не би могъл да прощаваш толкова много. Докато Господ Исус висеше в агония на кръста, Той се молеше Неговият Отец да прости на тези, които Го бяха разпънали. Исус е простил на теб също. Той отне ужасното наказание за твоя грях, когато беше на кръста. Ти заслужаваш наказание, но Той пострада вместо теб. Когато Той те спаси, Той прости всичкия ти грях Той бе милостив с теб и продължава да бъде милостив. Всеки път, когато си съгрешил след като си станал християнин и си изповядал твоя грях, Той ти е простил. Да си припомниш! Всичко това ще ти помогне да проявяваш същата милост, която Давид показа на Саул. Той можеше лесно да го убие, но царят беше още жив и все още спеше.

Най-сетне Давид и Ависей напуснаха стана *(махнете фигури 71, 75 и 77)*. Нито един войник не помръдна. Бог ги задържа заспали. Бързо двамата мъже се изкачиха на върха на хълма над лагера. Когато те бяха на безопасно разстояние, Давид погледна надолу и извика:

– Авенире, Авенире – Викът отекна в долината. Авенир скочи *(Поставете Авенир - фиг. 79)*.

– Кой вика? – отговори той.

– Защо не пазите царя?— попита Давид. Някой дойде, за да го убие, а вие не успяхте да го запазите. Къде са делвата и копие то на царя? – Озадачен и сънен, Авенир погледна наоколо. Освен него се изправи и Саул, за да види какво става. *(Поставете Саул - фиг. 73.)*

Копието и делвата за вода бяха изчезнали. Поглеждайки назад, той видя, че те бяха у Давид. Давид е бил до царя? Той е можел да го убие!

– Това твоят глас ли е, Давиде? – извика Саул.

– Да, господарю мой, царю – дойде отговорът – Защо продължаваш да ме преследваш? Какво лошо съм ти сторил? – Докато Саул слушаше Давид да говори, той отново откри, че бе съгрешил.

– Аз бях много глупав – изплака той – аз съгреших. Ти пожали живота ми. Никога повече няма да се опитвам да ти причиня зло.

– Ето го твоето копие – извика Давид – Изпрати някой от твоите млади мъже да го вземе. Аз ти показах милост. Нека Господ покаже милост към мен и ме избави от трудностите *(махнете всички фигури)*.

И тази молитва на Давид бе отговорена от Бога. Саул се върна у дома си и никога повече не видя Давид. Давид и неговите мъже останаха заедно в клуба на Добрата вест през следващите няколко седмици ние ще видим колко милостив беше Бог към него. Бог показва милост след милост. Исус ни обеща: „Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост“ (Матей 5:7).

Седма сцена *(обикновена лъска) - Деца*

Ако ти си християнин *(поставете децата - фиг. 80)*, показвай милост към другите, дори към тези, които те мразят. Помни колко добър и милостив е бил Бог към теб. Поискай от Него да ти помогне да бъдеш милостив към другите. Може би ти си по-труден от Саул. Изглежда ти е тежко да показваш милост. Ти винаги искаш да правиш това, което мислиш, че е най-доброто за теб. Ти се нуждаеш от това да помолиш Бог да бъде милостив към теб. Ти си грешник и заслужаваш наказание от Бога. Но Бог ще прости на всички, които се обърнат към Него за милост. Веднъж един грешен човек, за който се разказва в Библията се помолил: „Боже, бъди милостив към мене грешника“ (Лука 18:13). Тогава той се върнал у дома си напълно опростен, променен и праведен в Божиите очи. Ти можеш днес да си отидеш у дома като него, ако се довериш на Господ Исус Христос, Който умря и възкръсна от мъртвите заради теб. Защо не се помолиш ето така?

„Скъпи Боже, поради твоята милост ти изпрати Сина Си, за да умре за нашите грехове. Поради

твоята милост Ти желаеш да спасиш тези, които упоават на Исус Христос за спасение. Помогни ми да Му се доверя, така че да мога да позная Неговото опрощение и моят живот да бъде променен.“

Допълнителна дейност

Проведете „състезание с меч“ с децата, търсейки следните стихове, които говорят за Божията милост към нас и как ние трябва да бъдем милостиви към другите. *(Помагайте на децата да разберат значението на стиховете.)*

Изход 33:19 „А Господ му каза: Аз ще сторя да мине пред тебе всичката Моя благодост и ще проглася пред теб името Йеова; и ще покажа милост към когото ще покажа и ще пожаля, когото ще пожаля.“

Тит 3:5 „Той ни спаси не чрез праведни дела, които ние сме сторили, но със своята милост чрез окъпването. сиреч новорождението и обновяването на Святия Дух.“

Матей 5:7 „Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост.“

Михей 6:8 „Той ти е показал, човече, що е доброто и какво иска Господ от теб, освен да вършиш праведното, да обичаш милост и да ходиш смирено със своя Бог.“

Лука 10:37 „Той рече: онзи, който му показа милост. Исус му каза: „Иди и ти прави така“.

Въпроси за преговор

1. Кажете името на града, където живееха свещениците и където избяга Давид. *(Ноб.)*
2. Какво даде свещеникът Авимелех на Давид? *(Храна и меч.)*
3. Кой дойде и се присъедини към Давид в пещерата Одолам? *(Семейството му и 400 мъже.)*
4. Какво направи Давид преди да отиде да се бие с филистимците, които атакуваха Кеила? *(Той се помоли.)*
5. Кой откри скривалището на Давид и го насърчи да продължава да упоава на Бога? *(Йонатан.)*
6. Какво стори Давид на Саул, когато той влезе в тъмната пещера? *(Давид отрязва парче от дрехата му.)*
7. Защо Давид беше милостив към Саул? *(Защото Бог беше показал милост към него.)*
8. Какво взеха Давид и Ависей, когато Саул и неговата армия лежах заспали? *(Делвата с вода и копчето на Саул.)*
9. Какво искаше Ависей да направи на Саул? *(Да го убие.)*
10. Исус каза, че ние трябва да прощаваме на човека, който съгрешава спрямо нас. Колко пъти трябва да правим това? *(70 пъти по 7).*

ОБОБЩЕНИЕ НА СТЬПКИТЕ ЗА СЪВЕТВАНЕ НА ДЕТЕТО, КОЕТО ИСКА ДА ДОЙДЕ ПРИ ХРИСТОС

Бъдете сигурни, че детето разбира за:

БОГ Кой е Бог? Бог ни е сътворил. Той ни говори чрез Библията. Бог е свят и чист. Той ни обича.

ГРЕХЪТ Какво е грях? Грехът е непокорство спрямо Божиите заповеди. Той е против Бога. Говорете и споменете специфични грехове. Детето е грешник. Грехът заслужава наказание.

СПАСИТЕЛЯТ Кой единствено може да отнеме твоя грях? Защо може Той да отнеме твоя грях? Божият Син умря на кръста за грешниците. Господ Исус възкръсна от мъртвите. Той е Господ на всичко.

Обяснете как детето може да получи спасение:

Обяснете какво Бог изисква от нас да направим и какво Той ще направи.

Употребете стихове от Библията: (Йоан 1:12; 3:16; 6:37; Деяния 16:31, Римляни 6:23 или 10: 13)

Какво Бог изисква от теб да направиш? Какво ще направи Господ?

Предупредете за трудности:

Запитайте: „Би ли желал да повериш живота си на Христос или желаеш да почакаш още?“ Насърчи детето да се моли гласно (ако е готово)

Говорете за увереността в спасението

Върнете се отново на Библейския стих, който употребявате.

Говорете за променения живот Кажете какво може и трябва да знае човек, който е повярвал в Христос.

Дайте (по-късно) някои съвети относно християнския живот

Четете и се покорявайте на това, което Библията учи.

Говорете с Бога, вашия Небесен Баща.

Кажете на другите какво Господ е сторил за вас.

Търсете прощение от Бога, когато извършите грях.

Събирайте се с други християни.

Помнете, че Господ обещава: „Никак няма да те оставя, никак няма да те забравя!“